

การออกแบบภาพยนตร์สั้นเกี่ยวกับการทวารุณกรรมทางเพศ เรื่อง เธอ

วิทยานิพนธ์เสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาการออกแบบสื่อวัฒนธรรม
พฤษภาคม 2559
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

SHORT FILM DESIGN ABOUT THE SEXUAL ABUSE “ JUVENILE ”

**A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Bachelor of Fine and Applied Arts in Innovative Media Design**

May 2016

Copyright 2016 by Naresuan University

วิทยานิพนธ์ เรื่อง "การออกแบบภาพยนตร์สั้นเกี่ยวกับการถูกทารุณกรรมทางเพศ เรื่อง เฉล
ของนางสาวอลิษา พาคำป้อง"

ได้รับการพิจารณาให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการออกแบบสื่ออนวัตกรรม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์
(อาจารย์ลินดา อินทรลักษณ์)

.....ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
(อาจารย์จุมพล เพิ่มแสงสุวรรณ)

.....กรรมการ
(ดร.ศรัณย์ เรียบสกุล)

.....กรรมการ
(อาจารย์วิสิฐ จันมา)

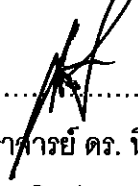
.....กรรมการ
(อาจารย์เสกสรรค์ ญาณปัญญานนท์)

.....กรรมการ
(อาจารย์มยุรี สุภังคณา)

.....กรรมการ
(อาจารย์ชวลิต ดวงอุทา)

.....กรรมการ
(อาจารย์วิสิฐ อรุณรัตน์นนท์)

อนุมัติ

(รองศาสตราจารย์ ดร. นิรัช สุตสังข์)

หัวหน้าภาควิชาศิลปะและการออกแบบ

ประกาศคุณูปการ

ในการทำวิจัยเรื่องนี้ให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีนั้น อันดับแรกต้องขอขอบคุณครอบครัวที่คอยสนับสนุนทั้งทางด้านกำลังใจและกำลังทรัพย์ที่ดีเสมอมา คอยเป็นแรงผลักดันให้ทำต่อไปแม้ในยามเหนื่อยยาก ที่ขาดไม่ได้ก็คืออาจารย์จุมพล เพิ่มแสงสุวรรณ อาจารย์ที่ปรึกษาการทำวิจัยในครั้งนี้ ในการไปส่งงานแต่ละครั้งก็จะได้คำแนะนำมาปรับแก้ตัวงานให้ดียิ่งๆขึ้นไป ต้องขอขอบคุณอาจารย์เป็นอย่างสูงที่อดทนและเข้าใจเสมอมา ไม่ว่าจะมึนอะไรผิดพลาดก็ตาม ต่อมาคืออาจารย์ชวลิต ดวงอุทา ที่สอนวิชาความรู้เพื่อนำมาใช้ในการทำหนังสือ และประสบการณ์ในการทำงานในหลายๆ ด้านที่เป็นประโยชน์ต่อตัวผู้วิจัยเอง

หนังสือเรื่องนี้จะไม่สำเร็จเลยถ้าไม่มีนักแสดง คือ นางสาวกิตติธรา เหน่งแดง ที่รับบทนำในเรื่องนี้ ต้องขอบคุณที่ยอมแสดงให้แม้ในบางฉากจะเป็นฉากที่ยาก ขอขอบคุณในความตั้งใจที่มาร่วมงานกัน และนักแสดงอีกคนหนึ่งที่ยากไม่ได้เลยก็คือ นายนิติพล อินทุภูมิ รับบทพ่อเลี้ยง และคอยช่วยเหลือในการถ่ายภาพ โพสต์เตอร์ให้ ขอขอบคุณที่คอยช่วยเหลืออยู่ตลอด และนักแสดงสทบอีกสองคนคือ นายชินพันธ์ ขอมสุข และ นายกฤษสพล สุขจิตร ที่มาร่วมแสดงในครั้งนี้ ถึงจะไม่ได้มีบทบาทเยอะแต่มีความสำคัญมาก ในการทำให้หนังสือเรื่องนี้สมบูรณ์

ที่สำคัญมากคือ นายจุมพล ศสมทรัพย์ ดากล้องที่มาช่วยในเวลาที่ยอดดีทำให้งานเสร็จอย่างราบรื่น และคอยช่วยเหลือให้คำปรึกษาที่ดีเสมอมา และนายนวนคุณ เสนสาย ที่คอยช่วยเหลือให้คำแนะนำตั้งแต่เริ่มจนถึงจัดแสดงงาน

และอีกหนึ่งคนที่อยากขอบคุณคือตัวผู้วิจัยเอง ที่ทำหนังสือนี้จนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดีแม้บางครั้งจะเจอปัญหาที่หนักแต่ก็เริ่มต้นใหม่และผ่านมันมาได้

หวังว่าสิ่งที่จะได้หลังจากการรับชมหนังสือเรื่อง เธอ จะเป็นประโยชน์ให้กับผู้ที่รับชมในภายภาคต่อไป

อลิษา พาคำป็อง

ชื่อเรื่อง การออกแบบภาพยนตร์สั้นเกี่ยวกับการถูกรังแกทางเพศ
เรื่อง เธอ

ผู้วิจัย อลิษา พาคำป้อง

ที่ปรึกษา นายจุมพล เพิ่มแสงสุวรรณ

ประเภทสารนิพนธ์ วิทยานิพนธ์ ศป.บ สาขาวิชาการออกแบบสื่อวัฒนธรรม
มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2560

คำสำคัญ การถูกรังแกทางเพศ โรคเสพติดทางเพศ ภาพยนตร์สั้น

บทคัดย่อ

ปัจจุบันในสังคมเรามีปัญหาต่างๆ เกิดขึ้นมากมายไม่ว่าจะเป็นปัญหาครอบครัว
สิ่งแวดล้อม ธุรกิจการค้า การจราจร เป็นต้น และปัญหาเหล่านี้เป็นปัญหาสังคมที่เราต้องเผชิญอยู่
ทุกวัน แต่มีปัญหานี้หนึ่งในสังคมเราที่ไม่พึงปรารถนาจะให้มันเกิดขึ้นอย่างมาก เพราะเป็นเรื่องที่ขัด
ต่อความรู้สึกอันดีงามของคนเรา และที่สำคัญยังขัดต่อตัวบทกฎหมายอันใช้บังคับอยู่ในสังคม
ประเทศเรา ซึ่งเป็นคดีเกี่ยวกับความผิดทางเพศ ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องร้ายแรงมากนั้น การคุกคามทาง
เพศ (Sexual Abuse) เป็นปัญหาความรุนแรงประเภทหนึ่ง ที่สามารถเกิดขึ้นได้ในทุกที่ และมี
จำนวนและความรุนแรงของปัญหาที่เพิ่มมากขึ้นและผลกระทบต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับตัวผู้ถูกรังแกทำ
เป็นสิ่งที่น่าเห็นใจเช่นกัน

จากกระทบทหลายๆด้าน ผู้วิจัยจึงสนใจและหยิบยกในเรื่องของผลกระทบที่เกี่ยวกับสภาวะ
การเกิดโรคเสพติดทางเพศมานำเสนอในรูปแบบของภาพยนตร์สั้นเพื่อเป็นความรู้แก่ผู้ชม

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ.....	1
1.1	ความเป็นมาและความสำคัญของ ปัญหา.....	1
1.2	วัตถุประสงค์ของการศึกษา.....	4
1.3	ขอบเขตของงานวิจัย.....	4
1.4	วิธีการศึกษาและขั้นตอนการดำเนินงาน.....	4
1.5	นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
1.6	ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	7
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
2.1	การทารุณกรรมทางเพศในเด็ก (child sexual abuse)	8
2.2	สาเหตุของการทารุณกรรมทางเพศ.....	9
2.3	แนวทางการแก้ไขปัญหา.....	11
2.4	โรคเสพติดทางเพศ หรือ โรคติดเซ็กส์ (Sex Addict).....	12
2.5	ลักษณะอาการของโรคเสพติดทางเพศ.....	13
2.6	การผลิตภาพยนตร์สั้น.....	16
2.7	ข้อมูลพฤติกรรมกลุ่มเป้าหมาย.....	26
2.8	กรณีศึกษา.....	34
3	วิธีดำเนินการวิจัย.....	
3.1	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	38
3.2	กรณีศึกษา.....	42
3.3	แนวคิดในการออกแบบ.....	42

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 การออกแบบและการสร้างสรรค์ผลงาน.....	43
4.1 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	43
5 บทสรุป.....	67
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	67
5.2 อภิปรายผลการวิจัย.....	67
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	67
บรรณานุกรม.....	68
ภาคผนวก.....	69
ประวัติผู้วิจัย.....	78

สารบัญภาพ

ภาพ	หน้า
1 ภาพประกอบ.....	27
2 ภาพประกอบ.....	27
3 ตัวอย่างภาพยนตร์สั้น.....	34
4 ตัวอย่างภาพยนตร์สั้น.....	35
5 ตัวอย่างภาพยนตร์สั้น.....	36
6 ตัวอย่างภาพยนตร์สั้น.....	37
7 แผนผังการวิเคราะห์ข้อมูลด้านการออกแบบ.....	38
8 8 แผนผังการวิเคราะห์ข้อมูลการถูกทากรูณกรรมทางเพศ.....	39
9 แผนผังทฤษฎีการออกแบบภาพยนตร์สั้น.....	40
10 แผนภูมิพฤติกรรมกลุ่มเป้าหมาย.....	41
11 กรณศึกษา.....	42
12 นักแสดง.....	46
13 นักแสดง.....	47
14 สตรีบอร์ด.....	48
15 ขั้นตอนการถ่ายทำ.....	49
16 ขั้นตอนการถ่ายทำ.....	49
17 ขั้นตอนการถ่ายทำ.....	50
18 ขั้นตอนการถ่ายทำ.....	50
19 ขั้นตอนการถ่ายทำ.....	51
20 ขั้นตอนการถ่ายทำ.....	51
21 ขั้นตอนการถ่ายโปสเตอร์.....	52
22 ขั้นตอนการถ่ายโปสเตอร์.....	52
23 ขั้นตอนการถ่ายโปสเตอร์.....	53
24 ขั้นตอนการถ่ายโปสเตอร์.....	53
25 ขั้นตอนการถ่ายโปสเตอร์.....	54

สารบัญญภาพ (ต่อ)

ภาพ		หน้า
26	ฟุตเทจในแต่ละฉาก.....	55
27	ขั้นตอนการตัดต่อ.....	55
28	ขั้นตอนการปรับแต่งสี.....	56
29	ขั้นตอนการใส่ดนตรีประกอบ.....	56
30	โปสเตอร์.....	57
31	โปสเตอร์.....	58
32	งานเสร็จสมบูรณ์.....	59
33	โปสเตอร์สมบูรณ์.....	60
34	โปสเตอร์สมบูรณ์.....	61
35	ปกกล่องดีวีดี.....	62
36	แผ่นดีวีดี.....	62
37	กล่องและแผ่นดีวีดี.....	63
38	กล่องดีวีดี.....	63
39	ถ่ายภาพร่วมกับบูธจัดแสดง.....	64
40	บูธจัดแสดง.....	64
41	บูธจัดแสดง.....	65
42	บูธจัดแสดง.....	65
43	ผู้ชมผลงาน.....	66
44	ผู้ชมผลงาน.....	66
45	เบื้องหลังการถ่ายทำ.....	69
46	เบื้องหลังการถ่ายทำ.....	69
47	เบื้องหลังการถ่ายทำ.....	70
48	เบื้องหลังการถ่ายโปสเตอร์.....	70
49	เบื้องหลังการถ่ายโปสเตอร์.....	71
50	เบื้องหลังการถ่ายโปสเตอร์.....	72

สารบัญญภาพ (ต่อ)

ภาพ	หน้า
51 ถ่ายภาพร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษา.....	73
52 ถ่ายภาพร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษา.....	73
53 ถ่ายภาพร่วมกับนักแสดงนำ.....	74
54 ถ่ายภาพร่วมกับนักแสดงสทบ.....	75
55 ผู้ชมผลงาน.....	76
56 ถ่ายภาพกับผู้ชมผลงาน.....	76
57 ถ่ายภาพร่วมกับอาจารย์.....	77

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันในสังคมเรามีปัญหาต่าง ๆ เกิดขึ้นมากมายไม่ว่าจะเป็นปัญหาครอบครัว สิ่งแวดล้อม ธุรกรรมการค้า การจราจร เป็นต้น และปัญหาเหล่านี้เป็นปัญหาสังคมที่เราต้องเผชิญอยู่ทุกวัน แต่มีปัญหานี้หนึ่งในสังคมเราที่ไม่พึงปรารถนาจะให้มันเกิดขึ้นอย่างมาก เพราะเป็นเรื่องที่ขัดต่อความรู้สึกอันดีงามของคนเรา และที่สำคัญยังขัดต่อวัตถุประสงค์ของกฎหมายอันใช้บังคับอยู่ในสังคมประเทศเรา ซึ่งเป็นคดีเกี่ยวกับความผิดทางเพศ ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องร้ายแรงมากนั้น การคุกคามทางเพศ (Sexual Abuse) เป็นปัญหาความรุนแรงประเภทหนึ่ง ที่สามารถเกิดขึ้นได้ในทุกที่ และมีจำนวนและความรุนแรงของปัญหาที่เพิ่มมากขึ้น โดยองค์การอนามัยโลกประมาณการว่ากว่า 1 ใน 5 ของผู้หญิงทั่วโลกเคยถูกระทำ ความรุนแรงทางร่างกาย และถูกระทำ ความรุนแรงทางเพศ และทุก 15 นาทีผู้หญิงทั่วโลกจะมีโอกาสถูกข่มขืนถึง 20 ราย (หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันที่ 27 พฤษภาคม 2552) แม้ปัญหาจะเพิ่มมากขึ้นแต่ยังมีอีกจำนวนหนึ่งที่ยังขาดความเข้าใจในปัญหาการคุกคามทางเพศหรือการกระทำ ความรุนแรงทางเพศ และมองว่าเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นเป็นปัญหาส่วนตัวไม่ใช่ปัญหาของสังคม โดยผลกระทบของความรุนแรงนั้น ในรายงานการวิจัยขององค์การแรงงานระหว่างประเทศนั้น องค์การสหประชาชาติระบุว่า ความรุนแรงของการคุกคามทางเพศที่เกิดขึ้นนั้น ส่งผลกระทบต่อด้านสุขภาพและอารมณ์ อีกทั้งยังทำให้เกิดความรู้สึกสูญเสียความภาคภูมิใจ ในตนเองด้วย โดยผลกระทบนั้นไม่เพียงแต่ส่งผลกระทบต่อตนเองของผู้ที่ถูกกระทำ แต่ยังมีผลกระทบ ไปสู่ครอบครัว ชุมชน และสังคมในมุมของความไม่มั่นคงปลอดภัย นอกจากนี้ยังก่อให้เกิดผลเสียทางเศรษฐกิจที่หลายคนคิดไม่ถึง ความสูญเสียที่เกิดขึ้นหากคิดออกมาเป็นรูปตัวเงินจะพบค่ามหาศาล ทั้งเรื่องของการขาดงานของตัวผู้ถูกกระทำ การสูญเสียเงินเนื่องจากการรักษาพยาบาลจากการได้รับบาดเจ็บ รวมไปถึงค่าใช้จ่ายที่ต้องสูญเสียเป็นค่าดำเนินคดีที่เกิดขึ้น ซึ่งส่วนนี้ยังไม่นับรวมถึงการเยียวยาสภาพจิตใจของผู้หญิงที่เกิดความหวาดกลัวการคุกคามทางเพศด้วย (ซูดาปณี ชีบายามา, 2548) การคุกคามทางเพศมีสาเหตุหลักมาจากการให้คุณค่าหญิงชายที่ไม่เท่าเทียมกัน ทศนคติที่ไม่ถูกต้องในเรื่องบทบาทหญิงชาย รวมถึงการมีสิ่งปลูกเร้าที่ทำให้ผู้กระทำขาดความยับยั้งชั่งใจ เช่น การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของทั้งผู้กระทำผิดและผู้ที่ถูกกระทำ การใช้จ่ายเสพติด สื่อลามก สิ่งเหล่านี้ได้เข้ามามีผลต่อการเกิดการคุกคามทางเพศด้วย

ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเรื่องทางเพศแตกต่างกันไปในแต่ละสังคม สังคมไทยก็เช่นเดียวกับหลายสังคม ที่มีทัศนคติและธรรมเนียมปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้ว่า บรรดาเรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวกับเรื่องเพศเป็นเรื่องลับ ที่ไม่นำพุดถึงในที่เปิดเผยในความรู้สึกของคนทั่วไป แต่ขณะเดียวกัน ผู้คนส่วนใหญ่ก็แสดงอาการอยากรู้ อยากเห็นต่อเหตุการณ์เหล่านี้ โดยเฉพาะเมื่อปรากฏมี การช่มชู้ กระทำชำเรา ซึ่งเป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบนที่มีความรุนแรงที่สุดในประเภทอาชญากรรม อาชญากรรมทางเพศ เกิดขึ้นเนื่องจากสภาวะดังกล่าวเป็นสภาวะที่เกิดขึ้นอย่างกะทันหัน โดยผู้ถูกช่มชู้กระทำชำเรา หรือ เยี่ยว ไม่คาดคิดมาก่อน และผลจากการกระทำอาชญากรรมดังกล่าวได้ทำลายเหยื่อทั้งร่างกายและจิตใจอย่างรุนแรง ร้าวลึก และฝังใจจำ ด้วยการใช้กำลังบังคับทางกาย และการบีบบังคับทางจิตใจ ทั้งนี้พฤติกรรมดังกล่าวก่อให้เกิดความวิตกกังวล หวาดหวั่น สะพรึงกลัว และรู้สึกไม่มั่นคงปลอดภัย ไม่ไว้ใจใจผู้คนในสังคม ทุกครั้งที่มีข่าวอาชญากรรมทางเพศในเรื่องของการช่มชู้กระทำชำเราเกิดขึ้น อย่างไรก็ตาม การที่ผู้หญิงตกเป็นเหยื่อของการถูกช่มชู้ในทุกลักษณะ แม้แต่ในสังคมอเมริกันที่การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน เป็นการกระทำที่ยอมรับได้ก็ยังคงเป็นเรื่องที่ส่งผลเสียหาย และสังคมไม่อาจปล่อยให้ใครๆ มาล่วงละเมิดทางเพศต่อกันได้ง่ายเกินไป กลุ่มที่มีความเสี่ยงสูงต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมทางเพศคดีช่มชู้ในประเทศไทย คือ กลุ่มเด็กหญิงแรก รุ่น อายุระหว่าง 11-15 ปี เป็นนักเรียน นักศึกษา ถูกช่มชู้ที่บ้านเพื่อนหรือบ้านคนรู้จัก โดยคนรัก เพื่อน หรือคนรู้จัก ในช่วงเวลา 22.00-02.00 น. ซึ่งผู้กระทำผิดทางเพศสนใจเด็กผู้หญิงที่มีรูปร่างหน้าตาดี แต่งกายหล่อแหลม และไม่ระมัดระวังตัว ด้วยเหตุนี้ ท่ามกลางสภาพความเชื่อของสังคมไทย ที่นิยมให้ผู้หญิงรักษาวนสงวนตัว และครองตนให้บริสุทธิ์ก่อนที่จะแต่งงานมีครอบครัวนั้น หากผู้หญิงถูกช่มชู้ยินยอมทำให้เกิดความรู้สึกเสียหายร้ายแรงมากยิ่งขึ้น ในความรู้สึกของคนในสังคมแห่งนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อข้อมูลข้อสนเทศของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้ระบุคดีเกี่ยวกับความผิดทางเพศ ได้แก่ การช่มชู้กระทำชำเรา และอนาจารทั่วประเทศ พบว่าสถิติดังกล่าวมีจำนวนเพิ่มขึ้นทุกปี โดยปี 2540-2542 มีจำนวน 3,741 4,999 และ 7,936 ราย ตามลำดับ เฉลี่ยทุก 1 ชั่วโมง ผู้หญิงและเด็กจะถูกช่มชู้กระทำชำเรา ทำร้ายร่างกายและอนาจาร 1 คน และเด็กหญิงอายุต่ำกว่า 15 ปีถูกช่มชู้เฉลี่ยวันละ 2 ราย นอกจากนี้มูลนิธิเพื่อนหญิง ได้รวบรวมข้อมูลภัยทางเพศจากหนังสือพิมพ์พบว่า มีข่าวภัยทางเพศระหว่าง พ.ศ.2540-2542 ทั้งสิ้น 603 กรณี โดยผู้ถูกกระทำอายุน้อยที่สุด 11 ปี มากที่สุด 106 ปี ส่วนผู้กระทำอายุน้อยที่สุด 11 ปี มากที่สุด 85 ปี และเฉพาะคดีช่มชู้กระทำชำเราปรากฏว่ามีจำนวนผู้กระทำผิดทางเพศ ที่ศาลพิพากษาว่ากระทำผิดจริงและลงโทษจำคุกอยู่ในปัจจุบันมากเป็นอันดับ 4 ของคดีประเภทต่างๆ คือร้อยละ 3.65 หรือจำนวน 4,396 ราย ดังปรากฏตามสถิติกรมราชทัณฑ์ เมื่อวันที่ 30 เมษายน

2543 ซึ่งหมายความว่า มีผู้หญิงตกเป็นเหยื่อของผู้กระทำผิดเหล่านี้มากในจำนวนพอๆกัน โดยถูกข่มขืนทั้งแบบตัวต่อตัว รุมโทรม ฆ่าข่มขืน ข่มขืนภายในครอบครัว และข่มขืนคู่รัก

พญ.รัชนี ฉลองเกื้อกุล ผอ.ศูนย์สุขภาพจิตที่ 1 กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข กล่าว ว่า ในส่วนของสุขภาพกาย หากมีเด็กถูกข่มขืน 1 ราย จะต้องดูความรุนแรงว่ามีการใช้กำลัง อาวุธ ทำร้ายร่างกายหรือไม่ นอกจากนี้จะดูการติดเชื้อ กรณีนี้จะเห็นได้ชัด เพราะมีร่องรอยให้ตรวจสอบได้ แต่สิ่งที่มองไม่เห็นคือ ปัญหาทางด้านจิตใจ จากประสบการณ์ที่ดูแลเด็กที่ถูกข่มขืน มีอายุตั้งแต่ 4 ขวบ-19 ปี พบว่ามีเด็กหลาย ๆ คน ได้รับผลกระทบทางด้านจิตใจ แต่ไม่ได้รับความช่วยเหลือ พอโตขึ้น เขาจะมาหาเราอีกที เนื่องจากมีภาวะโรคซึมเศร้า พอย้อนกลับไปในอดีตทำให้ทราบว่า เขาเป็นผู้ที่เคยถูกล่วงละเมิดทางเพศในวัยเด็ก ในกรณีที่ถูกกระทำเป็นคนในครอบครัว เป็นพ่อ หรือ พ่อเลี้ยง วิธีการกระทำนั้นรุนแรง เช่น ถูกรุมโทรม มีการใช้อาวุธ หรือเป็นลักษณะของการค้ามนุษย์ ถูก กระทำซ้ำหลาย ๆ ครั้ง ก็จะทำให้เกิดผลกระทบรุนแรงทางจิตใจค่อนข้างเยอะหรือเด็กอายุน้อย โดนกระทำตั้งแต่อายุน้อย ๆ พวกนี้ความรุนแรงก็จะเยอะ ความรุนแรงเหล่านี้จะติดอยู่ในใจของเด็ก ยิ่งอายุน้อยการฟื้นฟูจิตใจจะยิ่งทำได้ลำบากและต้องใช้เวลา มันไม่เหมือนแผลกายหายไป แต่แผลใจค่อนข้างยาวนาน ปัญหาที่พบ คือ เด็กบางคนคิดว่าตัวเองมีตราบาป เหมือนสินค้ามีตำหนิ ถูกทำลายไปแล้วไม่สามารถกลับมาเป็นอย่างเก่าได้ หรือบางคนคิดว่าตัวเองถูกทรยศหักหลัง โดยเฉพาะผู้กระทำเป็นพ่อ ซึ่งเป็นผู้ชายที่ควรไว้ใจที่สุดในโลกนี้ สำหรับเด็กคนหนึ่ง เขาจะรู้สึกว่าจะไม่มีใครจะไว้ใจใครได้อีกแล้ว อีกปัญหาคือ เด็กเรียนรู้เรื่องเพศไม่ถูกวิธี เช่น บางคนถูกลอกไปล่วงละเมิดทางเพศ แล้วได้รับค่าขนม ได้เงิน เด็กก็จะมองว่า การกระทำแบบนี้ให้ความสุข ได้ประโยชน์ก็เป็นเหมือนการเสพติดทางเพศ ทำให้เด็กเหล่านี้มีปัญหาคือไปมีเพศสัมพันธ์กับหลาย ๆ คน หรือในเด็กบางคนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศ กลายเป็นประสบการณ์ที่ไม่ชอบ พวกนี้ก็จะกลัวเรื่องเพศไปเลย ทำให้โตขึ้นมาไม่ยอมมีแฟนเป็นเพศตรงข้าม แต่อยากมีแฟนเป็นเพศเดียวกัน เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศได้ เพราะฉะนั้นเด็กเหล่านี้ควรได้รับการฟื้นฟู และได้รับการช่วยเหลือเยียวยาฟื้นฟูทางจิตใจ การฟื้นฟูต้องทำอย่างไรบ้าง พญ.รัชนี กล่าวว่า สิ่งแรกที่ต้องทำ คือ ให้ความรู้สึกความปลอดภัยกับเด็กกลุ่มนี้ก่อน ให้เขารู้ว่า ณ ตอนนี้เขาปลอดภัยแล้ว ตรงนี้เป็นสิ่งสำคัญที่สุด เพราะจิตใจคนเรา เมื่ออยู่ในที่ที่ไม่ปลอดภัย หรืออันตรายจะกระทบกับจิตใจข้างในเยอะ จากนั้นต้องสร้างความรู้สึกไว้วางใจ เพราะที่ผ่านมามีเด็กเจอกับความไว้วางใจไม่ได้มาโดยตลอด หลังจากนั้นมาดูว่าเด็กมีภาวะรู้สึกผิดกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นหรือเศร้าเสียใจกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นหรือไม่ อาจจะมีภาวะซึมเศร้าที่เราต้องรักษา ต่อมาก็มาดูเรื่องคุณค่าของเขา ที่เด็กรู้สึกว่าคุณค่าของตัวเองหายไป เราจะมาช่วยอย่างไรให้เขามองตัวเองมีคุณค่า ให้เหลือรอย

ผลน้อยที่สุด เพราะเด็กบางคนติดอยู่กับเรื่องนี้จนโต มองว่าตัวเองไร้ค่า ไม่ควรจะอยู่ในโลกนี้ต่อไป พวกนี้ก็จะทำอะไรที่เหมือนกับประชดชีวิต ใช้ชีวิตไปวัน ๆ ไม่แคร์สังคม นอกจากนี้ผลกระทบที่ตามมาอีก คือ การเรียน เสียหาย สังคมต่อว่า อย่างชุมชนบางแห่งที่เห็นเด็กถูกรุมโทรม แทนที่จะมองว่าเป็นปัญหาของผู้กระทำ กลับมองว่าเป็นปัญหาของตัวเอง โทษว่าเด็กไปแต่งตัวยั่วยวน หรือต่อว่าเด็กว่ามีนิสัยอย่างนี้อยู่แล้ว แทนที่เด็กจะได้รับการช่วยเหลือจากชุมชน กลับถูกมองว่า เป็นปัญหาจากตัวเด็กเอง ดังนั้นเด็กเหล่านี้ต้องได้รับการฟื้นฟูช่วยเหลือว่า จะมองตัวเองอย่างไรให้ตัวเองมีคุณค่ามากขึ้น

จากปัญหาในช่วงต้น ส่งผลกระทบให้กับหลายๆด้าน ผู้วิจัยจึงสนใจและหยิบยกในเรื่องของผลกระทบที่เกี่ยวกับสภาวะการเกิดโรคเสพติดทางเพศมานำเสนอในรูปแบบของภาพยนตร์สั้น เพื่อเป็นความรู้แก่ผู้ชม

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

- 2.1 เพื่อศึกษาผลกระทบที่เกิดจากการทารุณกรรมทางเพศ
- 2.2 เพื่อศึกษากระบวนการทำหนังสือ
- 2.3 เพื่อออกแบบหนังสือให้ทราบถึงผลกระทบที่เกิดจากการทารุณกรรมทางเพศ

1.3 ขอบเขตของงานวิจัย

- 3.1 ขอบเขตของประชากรกลุ่มเป้าหมาย
 - ผู้ชมที่มีบุตรหลานอยู่ในช่วงวัย 11-20 ปี
- 3.2 ขอบเขตของผลงานออกแบบสร้างสรรค์
 - 3.2.1 สารคดีมีความยาว 10 – 15 นาที
 - 3.2.2 ดีวีดีข้อมูลเพื่อนำไปเผยแพร่ 1 แผ่น
 - 3.2.3 ไปสเตอร์นำเสนอสารคดีขนาดเอสาม 2 ชิ้น

1.4 วิธีการศึกษาและขั้นตอนการดำเนินงาน

- 1.4.1 ศึกษาเอกสารและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการออกแบบหนังสือ
- 1.4.2 กำหนดพื้นที่ขอบเขตที่ในการวิจัย ทางด้านการออกแบบหนังสือเพื่อให้ความรู้ เรื่องการถูกทารุณกรรมทางเพศในเด็ก โดยให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบ
- 1.4.3 การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อสรุปหาแนวทางในการออกแบบหนังสือเพื่อให้ความรู้ เรื่อง การถูกทารุณกรรมทางเพศ

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

1.6.1 ภาพยนตร์สั้น หรือ หนังสั้น (อังกฤษ: Short film, หรือเรียกสั้น ๆ ว่า Short) เป็นประเภทของภาพยนตร์อย่างหนึ่งที่เหมือนกับภาพยนตร์ทั่วไป ที่เล่าเรื่องด้วยภาพและเสียงเฉกเช่น ภาพยนตร์ความยาวปกติ เพียงแต่ว่าเป็นการเล่าเรื่องประเด็นสั้น ๆ หรือประเด็นเดียวให้ได้ใจความ มาตรฐานของภาพยนตร์สั้น คือ มีความยาวเต็มที่ไม่เกิน 40 นาที

1.6.2 การทารุณกรรมทางเพศ (อังกฤษ: Child sexual abuse) เป็นรูปแบบการทารุณ ต่อเด็กโดยที่ผู้ใหญ่หรือเยาวชนที่มีอายุมากกว่า ใช้เด็กกระตุ้นทางเพศ มีรูปแบบตั้งแต่ การขอรื้อ บังคับให้เด็กมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางเพศ (ไม่ว่าผลสุดท้ายจะเป็นอย่างไรก็ตาม) การกระทำ อนาจาร(ต่ออวัยวะสืบพันธุ์ เป็นต้น) โดยเจตนาเพื่อสนองความต้องการทางเพศของตัวเองหรือข่มขู่ หรือสนองหาประโยชน์ทางเพศต่อเด็ก การสัมผัส หรือการใช้เด็กเพื่อผลิตสื่อลามกอนาจารเด็ก

1.6.3 โรคเสพติดทางเพศ (อังกฤษ: Sexually Addiction) หรือโรคติดเช็กส์ องค์การอนามัยโลกถือว่าเป็นความผิดปกติทางจิตและพฤติกรรม เชื่อว่ามีสารเคมีผิดปกติในสมองที่ทำให้เกิดโรคติดเช็กส์

โรคติดเช็กส์มีคำจำกัดความคือ เป็นความผิดปกติของพฤติกรรมทางเพศ หมกมุ่นย่ำคิดย่ำ ทำทางเช็กส์อย่างต่อเนื่องและเพิ่มขึ้น คุมตนเองให้หยุดกระทำไม่ได้ แม้ตนเองและคนรอบข้างรู้สึก ทางลบต่อการกระทำของตนเอง จนตงงาน มีปัญหากับคู่ครอง แม้กระทั่งถูกตำรวจจับ ซึ่งเหมือน การติดสารเสพติดอื่นๆ อาการเสพติดเช็กส์นี้มักจะรุนแรงขึ้น และถี่มากขึ้นตามเวลาที่ผ่านไป และ ไม่ใช่ว่าคนที่เป็นโรคติดเช็กส์จะมีความสุขจากเช็กส์ เขาจะรู้สึกว่าเป็นสุขชั่วคราวต้องไขว่คว้าหา เช็กส์ใหม่ตลอดเวลา ผู้ที่ติดเช็กส์จึงมีแนวโน้มละเลยคู่ครอง มีขู้ เสาะหาคู่อนมากหน้าหลายตา ประเภทไม่ผูกพัน (one night stands) กระทำ ความรุนแรงทางเพศกับคู่อน เทียวโสเภณีประจำ ไม่สนใจต่อพฤติกรรมที่อาจเสี่ยงต่อสุขภาพ เช่นติดเช็กส์โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ หรือเอชไอวีเอดส์

ในบางรายอาการเสพติดเช็กส์ปรากฏอยู่เพียงสองอย่างคือ ชอบดูหนังโป๊ หรือร่วมรัก รุนแรง และช่วยตนเอง แต่ในบางรายนอกจากมีอาการโรคติดเช็กส์ยังมีอาการอื่นๆ ด้วย เช่น ไขว่ ขว้ยวะเพศ ถ้ามอง โทรศัพท์ก่อกวนผู้อื่นทางเพศ ล่วงละเมิดทางเพศเด็ก หรือก่อกดีข่มขืน ซึ่งเป็น ความผิดทางกฎหมาย นอกจากนั้น คนที่เป็นโรคติดเช็กส์ยังอันตรายต่อคนอื่น พบว่าคนก่อกดี ข่มขืนมักเกี่ยวข้องกับโรคติดเช็กส์ค้ข่มขืนคนทั่วไป พบคนทำเป็นโรคติดเช็กส์ ร้อยละ 55 ในการ ล่วงละเมิดเด็ก พบคนทำเป็นโรคติดเช็กส์ร้อยละ 71

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.7.1 เพื่อให้ผู้ชมที่มีบุตรหลานอยู่ในวัย 11 – 20 ปี ให้ทราบถึงผลกระทบที่เกิดจากการ
ทารุณกรรมทางเพศ

1.7.2 ได้ศึกษากระบวนการเกี่ยวกับการออกแบบภาพยนตร์สั้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยเรื่อง การออกแบบภาพยนตร์สั้นเกี่ยวกับการทารุณกรรมทางเพศ เรื่อง เธอ ได้ศึกษาแบ่งข้อมูลเป็นส่วนต่างๆดังนี้

ข้อมูลในการศึกษาค้นคว้า

- 2.1 การทารุณกรรมทางเพศในเด็ก (child sexual abuse)
- 2.2 สาเหตุของการทารุณกรรมทางเพศ
- 2.3 แนวทางการแก้ไขปัญหา
- 2.4 โรคเสพติดทางเพศ หรือ โรคติดเช็กส์ Sex Addict
- 2.5 ลักษณะอาการของโรคเสพติดทางเพศ
- 2.6 การผลิตภาพยนตร์สั้น
- 2.7 ข้อมูลพฤติกรรมกลุ่มเป้าหมาย
- 2.8 กรณีศึกษา

2.1 การทารุณกรรมทางเพศในเด็ก (child sexual abuse) คือ การปฏิบัติทางเพศต่อเด็กโดยเด็กไม่ยินยอมหรือยินยอม โดยไม่มีความเข้าใจว่าเป็นการแสดงออกซึ่งพฤติกรรมทางดงามเพศสัมพันธ์หรือเป็นการปฏิบัติทางเพศต่อเด็กที่ผิด กฎหมายหรือไม่เป็นที่ยอมรับโดยบรรทัดฐานหรือค่านิยมทางสังคม ลักษณะของการทารุณกรรมทางเพศกับเด็กพบได้ในหลายลักษณะ ดังนี้

2.1.1 แบบที่ไม่มีการสัมผัสทางร่างกายเป็นในลักษณะที่ผู้กระทำผิดเจตนาที่จะกระตุ้นหรือปลุกเร้าเพื่อให้สำเร็จความใคร่ตามความต้องการทางเพศของตนเช่น การเปลือยกายให้เด็กดู อวัยวะเพศให้เด็กดูสื่อลามกให้เด็กเห็นการมีเพศสัมพันธ์ สำเร็จความใคร่ต่อหน้าเด็กแอบดูเด็กอาบน้ำพูดสองแง่สองง่าม หรือพูดจาหยาบโลนกับเด็ก เป็นต้น

2.1.2 แบบที่มีการสัมผัสทางกาย ซึ่งจะมี 2 ลักษณะคือ

2.1.2.1 ลักษณะที่ยังไม่ถึงขั้นล่วงล้ำเข้าไปในอวัยวะเพศของเด็กเช่นการสัมผัสแตะต้องหรือลูบคลำตามร่างกาย หรือ อวัยวะเพศเด็ก ทั้งด้วยมือหรือปากการให้เด็กจับคลำอวัยวะเพศของตนหรือสำเร็จความใคร่ให้ผู้กระทำ เป็นต้น

2.1.2.2 ลักษณะที่มีการล่วงล้ำเข้าไปในอวัยวะเพศหรือทางทวารหนักของเด็ก ได้แก่การข่มขืน การกระทำชำเรา อาการแสดง อาการที่พบบ่อยในกรณีการถูกละเมิดทางเพศ เป็นระยะเวลาานาน คือปวดหัวหรือปวดท้องเรื้อรัง ตกขาวคัน ที่อวัยวะเพศ ปัสสาวะแสบขัด หรือ ตรวจพบการตั้งครรภ์ พฤติกรรมเบี่ยงเบนเช่น พฤติกรรมถดถอย ปัสสาวะรดที่นอน โกหก ขโมย ของ ก่อความรุนแรง ซึมเศร้า แยกตัว ไม่เจริญอาหาร ใช้สารเสพติด หนีเรียน ผลการเรียนตกต่ำ มีความสนใจหรือหมกหมุ่นทางเพศมากหรือเกินวัยอันควร (sexualization) ในกรณีถูกข่มขืน ในระยะเฉียบพลันจะแสดงอาการเจ็บปวด หรือมีเลือดออกจากบริเวณอวัยวะเพศหรือทวารหนัก ร่วมกับมีอาการบาดเจ็บของร่างกายส่วนอื่นๆมีอาการหวาดกลัว ซึมเศร้า อับอาย เสียใจ สูญเสีย และอาจตามมาด้วย การพยายามฆ่าตัวตายในวัยรุ่น

2.2 สาเหตุของการทารุณกรรมทางเพศ

2.2.1 จากสภาพภายในตัวผู้กระทำผิดได้แก่ เคยมีประวัติถูกละเมิดมาก่อนในวัยเด็ก มีปัญหาด้านจิตใจทางจิตเวช เช่น ชอบมีความสัมพันธ์ทางเพศกับเด็กมีคุณธรรมในจิตใจต่ำ มีปัญหาทางอารมณ์จากความกดดันเช่นชีวิต สมรสมีปัญหาทำให้เกิดการเก็บกดทางเพศหาทางระบายที่เหมาะสมไม่ได้(ไม่สามารถสร้างความสัมพันธ์กับคนวัยใกล้เคียงได้)จนกลายเป็นความผิดปกติทางเพศอย่างรุนแรงจึงหาทางออกกับคนที่อ่อนแอกว่า และพวกที่ใช้สารเสพติดทำให้ขาดการยั้งคิดและมีแนวโน้มที่กระทำผิดได้ง่าย

2.2.2 สภาพภายในครอบครัวที่พบว่ามีความเสี่ยงสูงได้แก่ ครอบครัวที่มีปัญหา เช่นความยากจน ความสัมพันธ์ไม่ดี มีการทะเลาะขัดแย้งตลอดเวลา เกิดภาวะเครียดเสมอขาดความอบอุ่น มีการเลี้ยงดูไม่เหมาะสม ขาดการดูแลเอาใจใส่ปล่อยเด็กไว้ตามลำพังเป็นต้น นอกจากนี้ยังพบได้ในครอบครัวที่บทบาทของพ่อหรือแม่ไม่เหมาะสมโดยใช้การ กระทำนี้เพื่อทดแทนบางสิ่งบางอย่าง เช่น กรณีที่เกิดจากพ่อเลี้ยงแม่หรือแม่เลี้ยง หรือผู้อุปการะ เป็นต้นหรือยอมให้ เกิดการกระทำนี้ขึ้นเพื่อเหตุผลบางประการของตนหรือไม่มีอำนาจที่จะขัดขวางจึงต้องจำยอมให้เกิด

2.2.3 สภาพสิ่งแวดล้อมได้แก่สภาพความเป็นอยู่ของครอบครัวที่แออัดอยู่ร่วมกันหลายครอบครัวทำให้การไปมา หาสู่เข้าออกภายในบ้านสะดวกรวมทั้งครอบครัวที่แยกอยู่แบบโดดเดี่ยว ห่างไกลชุมชนหรือในแหล่งที่มีการช่วยเหลือ หรือความสัมพันธ์ทางสังคมต่ำแหล่งที่มีการใช้สารเสพติดมาก ทำให้ขาดการยั้งคิดและทำผิดได้ง่าย ผลกระทบของการทารุณกรรมทางเพศ ผลกระทบต่อเด็ก ด้านร่างกายมีการฉีกขาดของอวัยวะเพศหรือทวารหนักเกิดบาดแผลและเลือดออกมาทางช่องคลอดหรือทวาร หนักเกิดการติดเชื้อ หรือโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และการอักเสบของอวัยวะเพศต่างๆ รวมทั้งการตั้งครรภ์ นอกจากนี้ยังพบว่ามีการถูกทำร้ายตาม

ร่างกาย เนื่องจากการใช้กำลังซูเปอร์ฮีโร่บางรายอาจเสียชีวิตหรือพิการได้ด้านจิตใจ รวมถึงอารมณ์ของเด็กจะมีผลกระทบต่อเด็กมากในรายที่ไม่รุนแรงเด็กจะมีอาการหวาดระแวง ตกใจ ง่ายวิตกกังวล นอนไม่หลับ ผื่นร้าย เจ็บบ ซึมเศร้า หลีกหนี ในเด็กเล็กจะเกิดพฤติกรรมดอยกลับไปสู่วัยที่ต่ำกว่าอายุ บางรายที่ถูกทารุณกรรมอย่างรุนแรงจะทำให้เกิดอาการตื่นตระหนกอย่างมาก กลัวหรือรู้สึกว่าจะต้องเผชิญกับ เหตุการณ์แบบนี้อีก กลายเป็นความผิดปกติของจิตใจซึ่งฝังลึกแม้เหตุการณ์นั้นจะผ่านไปนานแล้วก็ตาม ผลในระยะยาวจะเกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านอารมณ์และพฤติกรรมทางด้านจิตใจ และเด็กจะเบี่ยงเบนเช่น เกิดความระแวงไม่ไว้ใจบุคคลอื่นและสังคม โดยเฉพาะบุคคลที่มีลักษณะท่าทางหน้าตาคล้ายหรือใกล้เคียงกับผู้กระทำ ต่อเด็กความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับภาพลักษณ์ของตนเองไม่ดี ไม่นับถือตนเอง รู้สึกบาปลงโทษตนเอง และอาจนำไปสู่ อาการซึมเศร้า หรือรุนแรงถึงขั้นพยายามฆ่าตัวตาย เกิดปัญหาทางด้านการปรับตัวทางสังคม มีการสร้างความสัมพันธ์ กับผู้อื่นได้ยากขาดทักษะทางสังคม มีปัญหาต่อกรที่จะแสดงความรัก หรือผูกพันกับผู้อื่น และเกิดการเปลี่ยนแปลง ทางพฤติกรรมไปในทางที่ไม่พึงประสงค์ เช่น ก้าวร้าว ต่อต้าน คือ หงุดหงิด โมโหร้าย สมาธิไม่ดีมีปัญหาการเรียน เรียนเลวลง พฤติกรรมไม่เหมาะสมหนีออกจากบ้านและหันไปพึ่งสารเสพติดเป็นต้นนอกจากนี้ยังส่งผลถึง พัฒนาการทางบุคลิกภาพ จะเกิดความผิดปกติในด้านพฤติกรรมทางเพศมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม เช่น มี เพศสัมพันธ์ก่อนวัย เนื่องจากถูกกระตุ้นจากการทารุณกรรมทางเพศตั้งแต่วัยเด็ก เกิดการเบี่ยงเบนทางเพศเช่น เมื่อโตเป็นผู้ใหญ่ไม่สามารถมีชีวิตทางเพศที่เป็นปกติเช่นคนทั่วไปได้ ผลกระทบต่อครอบครัวในรายที่ผู้กระทำผิดเป็นบุคคลนอกครอบครัวบุคคลในครอบครัวที่เกี่ยวข้องกับเด็กจะ เกิดความโกรธเกลียดรวมทั้งความรู้สึกผิดที่ไม่สามารถปกป้องเด็กไว้ได้ นอกจากนี้ยังทนต่อภาวะเสี่ยงพูดของคนรอบข้าง ทำให้ปรับตัวต่อความเครียดทั้งภายในและภายนอก ซึ่งหากปรับกันผลกระทบทางสังคมไม่ได้ อาจจะต้องย้ายที่อยู่ใหม่ เพื่อหนีสิ่งแวดล้อมนั้นแต่ถ้าเป็นกรณีที่เกิดจากบุคคลในครอบครัว ผู้กระทำผิดเอง เด็กอาจต้องถูกส่งไปอยู่ที่อื่น เนื่องจากต้องมีผู้ที่สามารถดูแลปกป้องเด็กได้ ผลกระทบต่อสังคม เยาวชนที่กระทำผิดทางด้านยาเสพติดและการค้าประเวณีพบว่า บางรายมีประวัติของการเคยตกเป็นเหยื่อของการถูกทารุณกรรมทางเพศมาก่อนและในเยาวชนเร่ร่อนก็มีส่วนสัมพันธ์กับการตกเป็นเหยื่อของการ กระทำนี้เช่นกันนอกจากนี้ยังส่งผลถึงสถาบันครอบครัวด้วย เช่น บทบาทของพ่อแม่ที่ไม่เหมาะสมหรือการเกิดดวงจร การกระทำเช่นนี้ขึ้นอีกหากเด็กที่ถูกกระทำทารุณทางเพศไม่ได้รับการช่วยเหลือแก้ไขเป็นต้น

การช่วยเหลือและการแก้ไขต้องได้รับการช่วยเหลืออย่างรีบด่วนทันทีทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ รวมทั้ง ครอบครัวของเด็กด้วยจำเป็นต้องอาศัยการทำงานร่วมกันระหว่างกุมารแพทย์ จิตแพทย์ นักจิตวิทยา นักสังคม สงเคราะห์พยาบาล ครู และผู้เกี่ยวข้องอื่นๆ

2.3 แนวทางการแก้ไขปัญหา

2.3.1 เด็กพวกนี้มักมาด้วยอาการบาดเจ็บทางกายควรให้การรักษายาบาลอาการทางกายอย่างรีบด่วน โดยเฉพาะ บริเวณที่เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์บางรายอาจต้องปรึกษาแพทย์เฉพาะทางอื่นๆด้วยควรมีการตรวจตามร่างกายใน ส่วนอื่นๆด้วยเพราะเด็กเหล่านี้มักถูกทารุณกรรมทางกายร่วมด้วยและควรระวังในเรื่องโรคติดเชื้อเรื้อรังทาง เพศสัมพันธ์และป้องกันการตั้งครรภ์

2.3.2 ให้การรักษาด้านจิตใจและอารมณ์ของเด็กหากเด็กมีความผิดปกติทางอารมณ์มาก จำเป็นต้องใช้ยาช่วย เช่นยา ลดความวิตกกังวล ยาแก้เศร้าหรือยานอนหลับ เป็นต้นในบางรายควรระวังในเรื่องการพยายามฆ่าตัวตายไม่ควร ปล่อยให้ยู่ตามลำพัง ควรมีคนคอยดูแลใกล้ชิดจนกว่า จะได้รับการบำบัดทางจิต

2.3.3 ควรคำนึงถึงเรื่องความปลอดภัยของเด็กด้วยในกรณีที่ถ้าปล่อยให้เด็กกลับบ้านแล้ว อาจมีแนวโน้มถูกทารุณ กรรมทางเพศได้อีกควรรับเด็กไว้ในโรงพยาบาล หรือหน่วยงานที่จะให้ความคุ้มครองแก่เด็กได้จนกว่าจะได้รับการ จัดการแก้ไขหรือให้ความช่วยเหลือที่จำเป็น จนแน่ใจว่าบ้านเป็นแหล่งที่ปลอดภัยสำหรับเด็กในขณะเดียวกันควร คำนึงถึงกรณีที่เด็กมีพี่น้องคนอื่นที่อาจถูกทารุณกรรมได้ควรหามาตรการป้องกันและช่วยเหลือเพื่อไม่ให้เกิด เหตุการณ์เช่นนั้นขึ้นอีก

2.3.4 ควรให้การรักษาในระยะยาวทางด้านจิตใจแก่เด็กจำเป็นต้องให้การประคับประคองทางด้านจิตใจและการรักษา ด้วยการบำบัดบำบัด ซึ่งได้แก่การให้คำปรึกษารายบุคคล กลุ่มจิตบำบัด เพื่อเด็กเกิดการปรับตัวทั้งทางด้านอารมณ์ และจิตใจที่ดีและช่วยให้มีบุคลิกภาพเป็นไปในทิศทางที่เหมาะสมสามารถอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคมได้

2.3.5 ให้การช่วยเหลือด้านอื่นๆ ที่จำเป็น เช่น ทางกฎหมายควรมีหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนดำเนินการช่วยเหลือ ในด้านนี้โดยตรงเพื่อความสะดวกและถูกต้องในการดำเนินการต่อไป

2.3.6 คำแนะนำสำหรับพ่อแม่ผู้ปกครอง

2.3.6.1 ควรปฏิบัติตนให้เหมาะสมกับบทบาทของตน โดยคำนึงอยู่เสมอว่าหน้าที่ความรับผิดชอบของพ่อแม่ เป็นผู้ให้ ความรักความอบอุ่นการอบรมเลี้ยงดูที่เหมาะสมกับเด็ก รวมทั้งการให้การปกป้องและคุ้มครองแก่เด็ก

2.3.6.2 ควรสร้างบรรยากาศในครอบครัวที่สงบสุขหากเกิดปัญหาหรือความขัดแย้งต่างๆขึ้นในครอบครัวต้องรีบจัดการ แก้ไข ไม่ควรปล่อยให้เรื้อรังหรือทวีความรุนแรง

2.3.6.3 ควรดูแลเอาใจใส่ ไม่ปล่อยปละละเลยเด็กโดยเฉพาะเด็กเล็กที่ยังไม่สามารถป้องกันตัวเองจากอันตรายเมื่ออยู่ ตามลำพังหรือในที่ลับตาคน

2.3.6.4 ควรจัดสภาพที่พักอาศัยให้เป็นสัดส่วนที่เหมาะสมโดยเฉพาะส่วนของเด็กกับผู้ใหญ่และควรกำหนดการเข้า ออกภายในบ้านของคนนอกครอบครัว เช่น เพื่อนบ้านญาติหรือเพื่อนของคนในครอบครัว

2.3.6.5 ควรสังเกตความสัมพันธ์ของผู้ใหญ่ที่มีกับเด็กกรณีที่มีเข้ามาใกล้ชิดกับเด็กมากผิดปกติ เช่น การพาไปอาบน้ำ หรือนอนด้วยการพาไปที่ต่างๆ ตามลำพัง เพราะอาจเกิดเรื่องที่เป็นอันตรายกับเด็กได้

2.3.6.6 ควรสอนและชี้แนะเด็กไม่ได้รับของหรือไปกับคนแปลกหน้าหากมีสิ่งใดเกิดขึ้นให้เด็กรีบบอกพ่อแม่

2.3.6.7 ควรปฏิบัติตนให้ใกล้ชิดและเป็นที่ยอมรับใจแก่เด็กโดยเด็กสามารถพูดคุยและปรึกษาได้ทุกเรื่องหากเกิดเหตุร้าย กับเด็กต้องพร้อมที่จะช่วยเหลือและเป็นที่ยังโดยไม่ซ้ำเติมทั้งคำพูดและท่าทาง

2.3.6.8 หากเด็กมีพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไป เช่น หวาดระแวง กลัวคน ชีงเศร้า เหม่อลอยแยกตัว พูดคุยน้อย เป็นต้น ควรเข้าใกล้ชิดเด็กมากขึ้นและปฏิบัติตนเป็นที่พึ่งให้เด็กไว้วางใจมากขึ้นเพื่อพูดคุยซักถามหาสาเหตุที่เด็กเปลี่ยนแปลงไป ควรให้ความมั่นใจ ปลอดภัยและการช่วยเหลืออย่างเร่งด่วนโดยสามารถขอความช่วยเหลือจากหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน

2.4 โรคเสพติดทางเพศ

โรคติดเช็กส์นั้น มีคำจำกัดความคือ เป็นความผิดปกติของพฤติกรรมทางเพศ หมกมุ่นย้า คิย้าทำทางเช็กส์อย่างต่อเนื่องและเพิ่มขึ้น คุณตนเองให้หยุดกระทำไม่ได้ แม้ตนเองและคนรอบข้างรู้สึกทางลบต่อการกระทำของตนเอง จนตงงาน มีปัญหากับคู่ครอง แม้กระทั่งถูกตำรวจจับ ซึ่งเหมือนการติดสารเสพติดอื่นๆ อาการเสพติดเช็กส์นี้มักจะรุนแรงขึ้น และถี่มากขึ้นตามเวลาที่ผ่าน

ไป และไม่ใช่ว่าคนที่เป็โรคติดเช็กส์จะมีความสุขจากเช็กส์ เขาจะรู้สึกว่าเป็นสุขชั่วคราวต้อง
 ไขว่คว้าหาเช็กส์ใหม่ตลอดเวลา ผู้ที่ติดเช็กส์จึงมีแนวโน้มจะเลยคูครอง มีชู้ เสาะหาคูนอนมากหน้า
 หลายตาประเภทไม่ผูกพัน (one night stands) กระทบความรุนแรงทางเพศกับคูนอน เทียวโสเภณี
 ประจำ ไม่สนใจต่อพฤติกรรมที่อาจเสี่ยงต่อสุขภาพ เช่นติดเชื้อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ หรือ
 เอชไอวี โดยในบางรายอาการเสพติดเช็กส์ปรากฏอยู่เพียงสองอย่างคือ ชอบดูหนังโป๊ หรือร่วมรัก
 รุนแรง และช่วยตนเอง แต่ในบางรายนอกจากมีอาการโรคติดเช็กส์ยังมีอาการอื่นๆ ด้วย เช่น ไซร์
 อวัยวะเพศ ถ้ามอง โทรศัพท์ที่ก่อกวนผู้อื่นทางเพศ ล่วงละเมิดทางเพศเด็ก หรือก่อคดีข่มขืน ซึ่งเป็น
 ความผิดทางกฎหมาย นอกจากนั้น คนที่เป็นโรคติดเช็กส์ยังอันตรายต่อคนอื่น พบว่าคนก่อคดี
 ข่มขืนมักเกี่ยวข้องกับโรคติดเช็กส์ คดีข่มขืนคนทั่วไป พบคนทำเป็นโรคติดเช็กส์ ร้อยละ 55 ในการ
 ล่วงละเมิดได้พบคนทำเป็นโรคติดเช็กส์ ร้อยละ 71

2.4.1 วิธีการรักษาโรคติดเช็กส์

เจ้าตัวต้องยอมรับว่าตนเองมีความผิดปกติจึงจะสามารถรักษาได้ การรักษาต้องพบจิตแพทย์ ซึ่ง
 มักช่วยแก้ไขสาเหตุซึ่งส่วนใหญ่เป็นประสบการณ์ที่เลวร้ายในวัยเด็ก เช่น ถูกข่มขืน ล่วงละเมิดทาง
 เพศ ขาดความอบอุ่น เป็นเด็กเร่ร่อน กำพร้า ฯลฯ โดยให้ความรู้ทางเพศ ครอบครัวนำบำบัด
 พฤติกรรมบำบัด สะกดจิต ใช้น้ำแก้อาการย้ำคิดย้ำทำ เป็นต้น

2.5. ลักษณะอาการของโรคเสพติดทางเพศ

โรคเสพติดเช็กส์ (Sexually Addiction) คือ การใช้เช็กส์เป็นทางออกเพื่อผ่อนคลายหรือ
 ระบายความเครียด แต่ไม่สามารถควบคุมหรือหยุดการมีเพศสัมพันธ์ได้ เมื่อเสพติดนานๆ เข้าก็จะ
 เพิ่มปริมาณในการเสพ หมกมุ่นแต่เรื่องเช็กส์อย่างเดียว คนกลุ่มนี้จะมีพฤติกรรมซ้ำๆ โดยติดการ
 เสพความสุขจากการมีเพศสัมพันธ์เหมือนการติดยาเสพติดหรือสุรา จึงมักหยุดไม่ค่อยได้ นอกจาก
 การมีเพศสัมพันธ์แล้ว คนกลุ่มนี้อาจช่วยตัวเอง ชอบไซร์ แอบดู จนอาจนำไปสู่การร่วมเพศ และ
 เป็นรักสองเพศ (Homosexual) ได้ สัญญาณบอกอาการ เสพติดเช็กส์โดยไม่รู้ตัว ใครจะยอมรับว่า
 ตัวเองเป็นคนติดเช็กส์ แต่พฤติกรรมบางอย่างเหล่านี้ สามารถบอกได้ว่าคุณนั้นกำลังเริ่มติดเช็กส์
 หรือติดไปแล้ว ไม่ใช่เรื่องแปลกที่คนเราจะมีเช็กส์ แต่ถ้ามากเกินไปก็เป็นเรื่องที่คุณหมกมุ่นมากเกินไป
 ไม่ว่าจะเป็นชายหรือหญิงคนไหน ถ้าคุณเริ่มมีพฤติกรรมแบบนี้อยู่ อาจจะเข้าข่ายคนที่กำลังจะติด
 เช็กส์โดยไม่รู้ตัว

2.5.1 เปลี่ยนคู่นอนหลายคน

เช็กส์คือกิจกรรมหนึ่งที่ทำให้รู้สึกได้พัฒนาความสัมพันธ์ให้แน่นแฟ้นกันมากขึ้น แต่สำหรับบางคน
 ดันไปมีสัมพันธ์สวาทกับคนอื่นที่ไม่ใช่แฟน นอกจากเช็กส์จะกลายเป็นตัวทำลายความรัจวานเมื่อ

แฟนคุณรู้เรื่องในภายหลังแล้ว ก็ยังเป็นอาการเริ่มต้นของการเสพติดเช็ทด้วย เพราะกิจกรรมบนเตียงของคุณก็ต้องเพิ่มขึ้นตาม อย่าทำเป็นเล่นและคิดว่าเป็นเรื่องดีที่ได้เปลี่ยนบรรยากาศ เปลี่ยนรสชาติของเช็ทซะด้วยนะ ดีไม่ได้นอกจากจะติดเช็ทแล้วอาจติดโรคเพิ่มมาเป็นของแถมโดยไม่รู้ตัว

2.5.2 ชอบดูหนังโป๊ และสนใจเรื่องเพศเอามากๆ รวมถึงรูปร่างและอวัยวะของตนเอง คำตอบก็คือก็ได้อยู่หรือไม่ได้มีอย่างอื่นที่น่าสนใจ และน่าจะสร้างสรรค์มากกว่าเรื่องพวกนี้ ส่วนใหญ่คนที่มีปัญหาเรื่องนี้ คือ คนโสดจะมีมากที่สุด และคนที่ม่แรงผลักดันในเรื่องปมด้อย จึงแสดงออกโดยใช้ภาพลามก หรือชื่นชมอวัยวะเพศของตนเอง เป็นทางออกที่ไม่ต้องผูกพันกับคนจริงๆ การเช่าหนังโป๊มาดู อ่านหนังสือลามก หรืออะไรที่มันสยิว วิปริต เกือบๆ สักนิดหน่อย มันให้รสชาติดี แต่เรื่องจริงก็คือผู้คนเหล่านี้หนีโลกแห่งความเป็นจริง

2.5.3 หมกมุ่นอยู่กับสิ่งที่เกี่ยวข้องกับเช็ทตลอดเวลา การมองหาหรือสืบค้นตามช่องทางสื่อต่างๆ ในแง่ที่เกี่ยวข้องกับเช็ทเป็นประจำสม่ำเสมออาจเป็นสัญญาณส่ออาการเสพติดเช็ท ของเล่น อุปกรณ์ หรือแม้กระทั่งหนังเรต X ไม่ใช่เรื่องแปลกที่คุณจะซื้อไว้ใช้ หรือมีเก็บไว้ดูเพื่อเป็นกรณีศึกษา แต่ถ้าวันๆ คุณไม่สนใจเรื่องอื่นนอกจากเสิร์ชหาของใหม่ๆ หรือเกิดอาการติดใจใช้ของพวกนี้ซ้ำแล้วซ้ำเล่าจนมากเกินไป

2.5.4 มองหาการผจญภัยทางเพศอย่างโจ่งแจ้ง ถ้าคุณยังไม่รู้สึกตื่นเต้นกับการมีเช็ทกับคนเดียวเดิมๆ คุณอาจเกิดอาการอยากหรือโหยหาเช็ทที่ตื่นเต้นมากขึ้น พยายามมีเช็ทในสถานที่สาธารณะ ที่ผู้คนส่วนมากมองเห็นว่ามันไม่เหมาะสม สถานที่ที่มีผู้คนอยู่มากมาย เหตุการณ์ที่เร่รีบ ชอบมีเช็ทแบบโชว์ให้คนอื่นเห็น โดยคุณจะมีความรู้สึกทางเพศมาก นั่นเป็นสัญญาณบ่งบอกว่าเช็ทของคุณป่วย เริ่มมีอาการเสพติดเช็ท การมองหาเช็ทที่หลากหลายอยู่เป็นประจำมักบ่งบอกถึงปัญหาชีวิตเช็ทเสียศูนย์

2.5.5 ทำงานหนัก เครียดมาก ให้รางวัลชีวิตด้วยการมีเช็ทกับหมอนวด หรือโสเภณี ปัญหาของคนเครียดถ้าเป็นคนจนไปลงกับเหล่า สาวคนรวยไปลงเองกับกามาในอ่างอาบอบนวด โสเภณี นักศึกษาฝึกงาน หรือแม่บ้านคนใช้ทำความสะอาด เช่น บิล คลินตัน, อาร์โนลด์ ชวาเซเนกเกอร์ และไทเกอร์ วูดส์ ล้วนเป็นผู้ที่มีความสมบูรณ์ทั้งหน้าที่การงาน ลูกน้องได้บังคับบัญชาประสบความสำเร็จในหน้าที่การงานและชีวิตครอบครัว แต่ชีวิตลับส่วนตัวกลับชอบไปหาหมอนวดลงอ่าง แม่บ้าน เป็นการคลายเครียดจากงาน หรือให้รางวัลชีวิตจากการทำงานหนัก มักชอบให้เงินซื้อความสุขทางเพศ และมีผู้หญิงมากหน้าหลายตาเข้ามาในชีวิต ล้วนแลกมาด้วยการจ่ายเงินทั้งนั้น จนกลายเป็นการเสพติดเช็ทไปในที่สุด

2.5.6 มองข้ามศีลธรรมและกฎเกณฑ์ต่างๆ ทางสังคม

อาการติดเช็กส์มีแนวคิดที่ไม่ต้องการครอบครองเป็นเจ้าของ และไม่คำนึงถึงศีลธรรมอันใด โดยสามารถมีเช็กส์ได้กับบุคคลทั่วไป ไม่ว่าจะคนนั้นจะเป็นเพื่อน แฟน ภรรยา หรือสามีของใคร ถ้าพวกเขาพึงพอใจซึ่งกันและกันก็สามารถมีเช็กส์กันได้ โดยไม่คำนึงถึงคุณธรรมและศีลธรรม บางรายอาจรุนแรงถึงขั้นมีอะไรกับพ่อแม่ พี่น้องร่วมสายเลือด

2.5.7 ชอบมีเช็กส์กับบุคคลต้องห้าม

เป็นอีกหนึ่งสัญญาณที่มองเห็นได้ชัดที่สุด สำหรับคนที่เสพติดเช็กส์ โดยคนส่วนใหญ่มักมีเพศสัมพันธ์กับคนที่พวกเขาสนใจ หรือตกหลุมรัก และคนที่มีความรู้สึกเดียวกัน แต่กับคนที่ติดเช็กส์จะมีจินตนาการหรือความต้องการที่จะมีเพศสัมพันธ์กับคนที่ไม่เต็มใจ ชื่นใจ หรือกับบุคคลที่ไม่ควรล่วงล้ำเข้าไปมีความสัมพันธ์ด้วย ผิดกฎโดยอำนาจหรือตำแหน่งทางสังคม เช่น ครู พระสงฆ์ เจ้าหน้าที่ตำรวจ เป็นต้น

2.5.8 ชอบพฤติกรรมด้านเช็กส์ที่ผิดกฎหมาย

ถ้าชีวิตเช็กส์ของคุณทำให้ตัวเองเดือดร้อน นั่นอาจเป็นสัญญาณบอกว่าเข้าข่ายเสพติดเช็กส์ เช็กส์ไม่ควรทำให้ใครเดือดร้อน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในแง่กฎหมาย ประเภทนี้ถือว่าเป็นอันตรายต่อสังคม เพราะไม่ใช่จะเข้าข่ายแค่เป็นโรคติดเช็กส์อย่างเดียว แต่จะกลายเป็นโรคจิตด้วย ถ้าคุณมีพฤติกรรมเป็นพวกถ้ามอง ขโมยเสื้อผ้า ชุดชั้นในของผู้หญิงมาเก็บไว้ สองกล้อมองกระโปรงผู้หญิง เป็นพวกโหดพิทโรคจิต ยังไม่ต้องสงสัยแล้วละ แนะนำอย่างเดียวคือ เข้าสถานบำบัดสุขภาพจิตดีกว่า เพราะพฤติกรรมแบบนี้เริ่มจะเป็นอันตรายต่อสังคม

2.5.9 มีจินตนาการในเรื่องเช็กส์ผิดปกติ

จินตนาการทางเพศเป็นเรื่องปกติของบุคคลธรรมดาที่เกิดขึ้นได้ แต่หากปล่อยให้จินตนาการทางเพศเข้าครอบงำทุกอย่างก็อาจเกิดปัญหาได้ กลายเป็นความหลงใหลทางเพศ โดยส่วนใหญ่คนกลุ่มนี้จะมีการจินตนาการในเรื่องเพศสูงและหมกมุ่นอยู่กับจินตนาการของตัวเอง มากจนแยกตัวออกจากชุมชน แล้วจมอยู่ในความฝัน มีโลกส่วนตัวที่ใครเข้าไม่ถึง เช่น การสำเร็จความใคร่ด้วยตัวเอง เมื่อเราติดมันมันก็เหมือนกับนิสัยที่เสพติด เป็นตัวถ่วงสมรรถภาพของเราในการที่จะอยู่กับผู้อื่นอย่างสมบูรณ์แทนที่มันจะนำเราไปหาผู้อื่น กลับกลายเป็นว่าความปรารถนาแรงขับทางเพศทั้งหมด มันหมดเปลืองไปกับการก้มหน้าก้มตาทำอยู่คนเดียว มีความสุขและนับถือตนเองในภาพฝันที่ไม่มีตัวตน ทำที่สุดคุณก็จะยกย่องตัวเอง ขึ้นชมอวยวะเพศของตัวเอง

2.5.10 มองพฤติกรรมและความรู้สึกของตัวเองในแง่ลบ

ความรู้สึกผิดมันจะซึมซับอยู่ในจิตใจของผู้ที่มีอาการติดเช็กส์ ทุกคนมีเรื่องผิดพลาดในชีวิต แต่บางครั้งเราก็เสียศูนย์ พลัดหลงเข้าวังวนดำมืด จนหาทางออกไม่เจอ ความรู้สึกอยากฆ่าตัวตาย ความรู้สึกผิด ความเสียใจหรือความอับอาย ล้วนแต่บ่อนทำลายความเป็นตัวเองอันนำไปสู่การปฏิเสธตัวเอง อาการเสพติดเช็กส์ก็เหมือนกับการเสพติดสิ่งอื่นๆ ที่ทำให้ชีวิตของคนคนนั้นยากแก่การควบคุม เมื่อใดที่เราทำสิ่งต่างๆ เพราะถูกผลักดัน เลยพาลเกลียดตัวเองที่หลงไปกับสิ่งเย้ายวน เมื่อนั้นเราจะสร้างรูปแบบพฤติกรรมอันน่ารังเกียจที่ทำลายชีวิตเราเอง ดังนั้นถ้าคุณกำลังรู้สึกแย่กับตัวเอง ไม่เคารพในตัวเอง และปฏิเสธสิ่งต่างๆ ตลอดถึงผลที่จะตามมาจากความทุกข์เหล่านี้ อาจมีส่วนทำให้คุณเป็นคนติดเช็กส์ได้เหมือนกัน

เมื่อเริ่มรู้ตัวว่ามีสิทธิ์ที่จะเข้าข่ายการติดเช็กส์แบบนี้แล้ว ก็อยากจะลองปรับตัวดูใหม่บ้างก็ไม่ใช่เรื่องยากอะไร หากแต่ต้องค่อยเป็นค่อยไป ปรับตัวกันไปอย่างใจแข็งและมุ่งมั่น ด้วยการละพฤติกรรมนั้นๆ ใช้น้ำ หรือลองเบี่ยงเบนและเปลี่ยนความสนใจไปทำกิจกรรมอย่างอื่นแทน เช่น การออกกำลังกาย ทำอาหาร หรือใดๆ ก็ได้ที่ไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องทางเพศ ก็จะเป็นตัวช่วยในการปรับตัวได้อยู่ไม่น้อยทีเดียว และเมื่อเริ่มละได้บ้างแล้ว คำว่า "เลิก" ก็จะตามมาในไม่ช้าอย่างแน่นอน

2.6 การผลิตภาพยนตร์สั้น (Short Narrative)

ปัจจุบันสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาของไทยจัดการเรียนการสอนเปิดสาขาภาพยนตร์กันมาก ในระหว่างเรียนและเมื่อจบออกไปทำงาน นักศึกษาและบัณฑิตเหล่านั้นได้ผลิตภาพยนตร์สั้นหลายเรื่อง แล้วส่งไปประกวดตามเทศกาลภาพยนตร์กันมากมาย มีผู้ชนะประกวดใช้สนามเหล่านี้แนะนำศักยภาพของตนเพื่อเข้าสู่วงการอาชีพ เมื่อก่อนภาพยนตร์สั้นหาดูยากมักมีฉายตามศูนย์วัฒนธรรม หรือหอศิลป์ปัจจุบัน บ้านเราจัด film festival บ่อยๆ ภาพยนตร์สั้นก็สาระระหาดูได้ง่ายขึ้น

ความหมายของคำว่า "ภาพยนตร์สั้น"

ไม่มีคำจำกัดความของคำว่า "ภาพยนตร์สั้น" (short narrative หรือ short film) ที่แน่ชัดว่าคืออะไร แต่อนุโลมกันว่าถ้าภาพยนตร์นั้นมีความยาวต่ำกว่าหนึ่งชั่วโมง ถือว่าเป็นภาพยนตร์สั้นทั้งสิ้น เช่น ภาพยนตร์สั้นๆ (short narrative หรือ short film) ภาพยนตร์สารคดี (documentary film) ภาพยนตร์กึ่งสารคดี (docu-drama) ภาพยนตร์การ์ตูน (animation) ภาพยนตร์ศิลปะ (art film)

ภาพยนตร์ทดลอง (experimental film) ภาพยนตร์เพื่อการศึกษา (educational film) ภาพยนตร์โฆษณาทางโทรทัศน์ (television commercial) ฯลฯ ศิลปะภาพเคลื่อนไหว (motion graphic) มิวสิควิดีโอ ฯลฯ แต่ในที่นี้ ส่วนใหญ่จะพูดถึงภาพยนตร์ศิลปะและภาพยนตร์เรื่องสั้นๆ จุดเด่นของภาพยนตร์สั้นนั้นก็คือ จะมีอิสระในการแสดงออกทั้งเนื้อหาจะวิพากษ์วิจารณ์การเมือง ศาสนา วัฒนธรรม หรือสังคมอย่างรุนแรงก็ได้ เนื่องจากภาพยนตร์สั้นมักจะฉายชมกันเฉพาะกลุ่ม ส่วนรูปแบบจะวิจิตรพิสดารอย่างไรก็ได้ ดูเข้าใจยากก็ได้เข้าใจง่ายก็ได้ ซึ่งต่างจากภาพยนตร์เรื่องยาวที่จะต้องดูเข้าใจง่าย เป็นเรื่องราวที่น่าติดตามและใช้ดารามีชื่อเสียงแสดงนำ สอดคล้องกับความ ต้องการของตลาดไม่มีจากอันไม่เหมาะสมที่ทำให้ถูกเซนเซอร์ ภาพยนตร์สั้นที่มีอิสระในการแสดงออกนี้เอง จึงเป็นภาพยนตร์ที่เป็นที่นิยมของคนรักศิลปะโดยทั่วไป

ข้อสังเกตที่เด่นชัดอีกอย่างหนึ่งของภาพยนตร์สั้นนั้นก็คือ มักจะมีประเด็นนำเสนอไม่สลับซับซ้อน มีตัวละครหลักเพียง 1-2 ตัว มีตัวประกอบไม่มาก ภาพยนตร์สั้นมักลงทุนไม่สูงนัก เนื่องจากไม่ได้ทำเพื่อฉายตามโรงภาพยนตร์ สำหรับในต่างประเทศที่วงการศิลปะเจริญกว่าเมืองไทย จะมีช่องทางนำเสนอผลงานหลาย เช่น พิพิธภัณฑ์ เทศกาลภาพยนตร์ โรงเรียนภาพยนตร์ หอศิลป์ ศูนย์ วัฒนธรรมต่างๆ บางครั้งจำหน่ายได้ด้วย เช่น ขายให้หอสมุด และหอศิลป์ ที่ซื้อภาพยนตร์ประเภทนี้สะสมไว้ สำหรับประเทศไทยโอกาสในการแสดงฝีมือและความคิดยังไม่แพร่หลายนัก ส่วนใหญ่ จะทำกันเองดูในกลุ่มผู้สนใจกัน แต่อย่างไรก็ตามระยะหลังๆ มีการจัดประกวดภาพยนตร์สั้นมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นผลงานของนักศึกษาหรือนักคิดที่จบไปแล้ว เพื่อเผยแพร่ผลงานเหล่านั้น

บุคลากรสำคัญสำหรับภาพยนตร์สั้น

บุคลากรที่จะเป็นบุคคลสำคัญที่ผลิตภาพยนตร์สั้นมีอยู่ 2 ตำแหน่ง คือ ผู้จัดการสร้าง (Producer) และผู้กำกับภาพยนตร์ (Director) ผู้จัดการสร้าง (Producer) คือ ผู้ที่ทำงานบริหารงานภาพยนตร์ งานส่วนใหญ่จะเน้นหนักไปด้านวางแผนจัดการประสานงานควบคุมการผลิต และนำภาพยนตร์ ออกฉาย

2.6.1 ขั้นตอนการทำงานของผู้จัดการสร้าง มีดังนี้

2.6.1.1 คิดโครงการ ผู้จัดการสร้างจะคิดโครงการ หรือออกแบบโครงการ ภาพยนตร์ เช่น ภาพยนตร์ ชีวิตเด็กข้างถนน แท็กซี่เก็บเงินล้านได้ สาวประเภทสอง ผู้จัดการสร้าง จะต้องคำนึงว่าหัวข้อที่คิดขึ้นนั้นว่า จะได้ผลหรือไม่ กล่าวคือ น่าสนใจมีความเป็นไปได้จะมี ผู้สนับสนุน โดยโครงการนั้นจะประกอบไปด้วยแนวคิด เรื่องย่อ รายชื่อผู้แสดง รายชื่อทีมงาน แผนการทำงาน

2.6.1.2 เสนอโครงการต่อแหล่งทุน ผู้ดำเนินการสร้างจะนำโครงการติดต่อกับผู้สนับสนุน อาจจะเป็นองค์กรการกุศล หอศิลปะ ผู้มีฐานะทางการเงินดีที่เห็นด้วยกับโครงการ การรวบรวมเงินจำนวนคนละเล็กละน้อยจากเพื่อนฝูงพี่น้อง รวมถึงการขอใช้กล้องฟรี ขอฟิล์มฟรี ขอใช้บริการห้องแล็บฟรี ดังนี้ เป็นต้น

2.6.1.3 จัดหาทีมงาน ผู้ดำเนินการสร้างจะจัดทีมงาน เช่น ผู้ถ่ายภาพ ผู้แต่งหน้า ทำผม ฝ่ายจัดฉาก ผู้ช่วยผู้กำกับ ฯลฯ

2.6.1.4 จัดหาผู้แสดง เมื่อได้แนวความคิดเกี่ยวกับบุคลิกนักแสดงที่ชัดเจนแล้ว ผู้จัดการสร้างจะสรรหาผู้แสดง โดยเสาะหา คัดเลือก ติดต่อกับ ทาบตาม ทำสัญญาว่าจ้าง (ส่วนบุคลิกตัวละคร ความสามารถในการแสดง ผู้กำกับจะเป็นผู้พิจารณาโดยผู้จัดการสร้างร่วมตัดสินใจ)

2.6.1.5 ควบคุมการผลิต ผู้จัดการสร้างจะต้องควบคุมการผลิตให้ได้ผลงานที่ดี โดยใช้จ่ายไม่เกินงบประมาณที่ตั้งไว้ ต้องบริหารเงินให้มีค่าประสิทธิภาพ อำนวยความสะดวกให้ผู้กำกับ ผู้แสดง ช่างภาพ และทีมงานอื่นๆ ให้สร้างสรรคงานได้อย่างสบายใจ จะต้องซึ้งน้ำหนัก จัดสรรเงินให้ดีไม่บีบไม่บีบคั้นทีมงานหรือหละหลวมเกินไป การควบคุมการผลิตอยู่ระหว่างกลางของการจัดวางงบประมาณและการสร้างสรรค

2.6.1.6 การประสานงานประชาสัมพันธ์ เมื่อผลิตภาพยนตร์เสร็จแล้วก็นำภาพยนตร์ออกฉายผู้จัดการสร้างจะต้องวางแผนคิดในการโฆษณาประชาสัมพันธ์ จัดทำโปสเตอร์ เขียนข่าวติดต่อกับคอลัมนิสต์ หนังสือพิมพ์เพื่อให้ลงข่าว จัดทำสูจิบัตรและบัตรเชิญ

2.6.1.7 จัดนำภาพยนตร์ออกฉาย ผู้จัดการสร้างจะต้องจัดหาสถานที่นำภาพยนตร์ออกฉาย อาจจะใช้หอศิลป์หรือส่งผลงานเข้าร่วมประกวด ในงานมหกรรมภาพยนตร์ต่างๆ ตามแต่โอกาสจะอำนวย ทั้งนี้เพื่อเผยแพร่ผลงานและหาผู้สนับสนุนในการสร้างเรื่องต่อไป ซึ่งหากโชคดีอาจจะเข้าตาผู้บริหารค่ายภาพยนตร์ใหญ่ๆ ที่ชวนไปทำภาพยนตร์เรื่องยาว

2.6.2 ผู้กำกับภาพยนตร์ (Director) คือ ตำแหน่งที่จะสร้างสรรคงานภาพยนตร์ให้มีคุณภาพ และบรรลุเป้าหมายงานของผู้กำกับภาพยนตร์มีดังนี้

2.6.2.1 ทัศนคติภาพยนตร์

ทัศนคติภาพยนตร์ เมื่อได้บทภาพยนตร์มาแล้วผู้กำกับมีหน้าที่ที่ทัศนคติภาพยนตร์ว่า ถ้าออกมาเป็นภาพยนตร์แล้วจะเป็นอย่างไร ตรงไหนจะเพิ่มตรงไหนจะลด

ตรงไหนปรับปรุงแก้ไข เข้าใจความหมายของผู้เขียนบทว่าแต่ละฉากจะเสนออะไร ภาพยนตร์ทั้งเรื่องเสนออะไร

2.6.2.2 กำหนดรูปแบบของภาพยนตร์กำหนดรูปแบบของภาพยนตร์ ผู้กำกับเป็นผู้กำหนดหน้าตา (look) ของภาพยนตร์เรื่องนั้นๆ ว่าจะมีรูปแบบอย่างไร เช่น เป็นแบบฝันๆ แบบน่ากลัว แบบจริงจัง ดูฉลาดหรือเรียบง่าย สิ่งเหล่านี้บางทีคิดโดย

2.6.2.2.1 คิดถึงกลุ่มเป้าหมายที่จะชม

2.6.2.2.2 ตามแนวของเรื่อง

2.6.2.2.3 ตามลักษณะเฉพาะตัวของผู้กำกับ

2.6.2.3 สร้างคุณค่าทางศิลปะแก่งานภาพยนตร์

สร้างคุณค่าทางศิลปะ ผู้กำกับเป็นผู้ที่จะต้องผสมผสานส่วนประกอบต่างๆ ของภาพยนตร์เข้าด้วยกัน เพื่อให้ภาพยนตร์มีความงดงาม เช่น การจัดภาพ การจัดแสง ผู้แสดง บทบาท ผู้แสดงวางจังหวะลีลาให้มีคุณค่าทางศิลปะ

2.6.2.4 ควบคุมขั้นตอนหลังการถ่ายทำ (post-production)

ควบคุมขั้นตอนหลังการถ่ายทำ (post-production) ผู้กำกับภาพยนตร์จะต้องควบคุมงานขั้นตอนหลังการถ่ายทำ ซึ่งมีการตัดต่อลำดับภาพ การบันทึกเสียง การทำภาพพิเศษ การกำหนดโครงสีและการทำไตเติ้ล ผู้กำกับภาพยนตร์จะต้องควบคุมดูแลในแง่ศิลปะต่างๆ เพื่อให้ผลงานนั้นสมบูรณ์ที่สุด

2.6.3 การหาสถานที่ถ่ายทำ (Location)

การหาสถานที่ถ่ายทำภาพยนตร์มีขั้นตอนดังนี้

2.6.3.1 แยกงานสถานที่จากบทและรวมกลุ่มสถานที่ การเริ่มหาสถานที่ให้นำบทมาอ่านแล้วลำดับรายชื่อสถานที่เกิดขึ้นในบท จากนั้นก็มารวมกลุ่มกันโดยคำนึงถึงกลุ่มสถานที่ที่อยู่ใกล้เคียงกัน เพื่อความสะดวก เช่น จากทะเล ภูเขา หมู่บ้าน ชาวประมง ร้านอาหารริมทะเล หรือบ้านไม้ ซอยแคบ ถนนลูกรัง หรือโรงภาพยนตร์ ซุปเปอร์มาเกต ร้านไอศกรีม ฯลฯ

2.6.3.2 ติดต่อสอบถาม เมื่อได้รายชื่อสถานที่แล้ว ให้ติดต่อสอบถามแหล่งต่างๆ เช่น จากเพื่อน ผู้ช่วยผู้กำกับกองถ่ายอื่น เจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์ตามสถานที่ต่างๆ ดูจากนิตยสารการท่องเที่ยว ไปสการ์ด แผ่นพับ เพื่อให้ได้ข้อมูลขั้นต้น ไม่ใช่ขอหาสถานที่เลย เพราะจะประหยัดเวลา ค่าเดินทาง ค่าที่พัก และค่าอาหารได้มาก

2.6.3.3 บริหารการเดินทาง การออกหาสถานที่ถ่ายทำ หากเช่ารถแล้วควรเริ่มออกแต่เช้าตรู่ บุคคลที่ไปหาไม่ควรเกิน 2 คน คือ ฝ่ายธุรกิจหนึ่ง และผู้ช่วยฝ่ายศิลป์หนึ่ง ฝ่ายธุรกิจดูแล

การจัดการ เช่น ระยะเวลา ค่าเช่าที่พัก การติดต่อขออนุมัติ ส่วนฝ่ายศิลปะดูความสวยงามทางศิลปะที่สอดคล้องกับบท ใช้กล้องและฟิล์มราคาถูกถ่ายภาพมุมต่างๆ ที่เห็นเหมาะ บางสถานที่ขอภาพถ่ายที่เขาถืออยู่แล้ว หรือขอแผ่นพับโฆษณาก็ได้ ในขณะที่เดียวกันร่างแผนที่และแผนผังพื้นที่มาด้วย

2.6.3.4 นำภาพถ่ายเข้าที่ประชุม นำภาพถ่ายแผ่นพับ แผนที่ และข้อมูลที่ได้มาเพื่อเข้าที่ประชุมและคัดเลือก ดูสถานที่จริง เมื่อคัดเลือกสถานที่ขึ้นต้นได้แล้ว ขึ้นต่อไปผู้กำกับ ผู้กำกับภาพ และผู้กำกับฝ่ายศิลป์ จะเดินทางไปดูสถานที่จริง จะเพิ่มเติมตัดแปลงอะไร จะวางกล้องตรงไหนจะได้ปรึกษากับตอนนี้ เบอริโทรศัพท์ แผนที่ วันเวลาเปิดปิด เงื่อนไขการเข้าสถานที่ที่ยืนยันความแน่นอนตอนนี้

ข้อควรคำนึงในการหาสถานที่ถ่ายทำ สถานที่ถ่ายทำที่ดีจะต้องมีคุณสมบัติ 2 ประการ คือมีความเหมาะสมในแง่การจัดการ และมีคุณค่าทางศิลปะ ความเหมาะสมในการจัดการ ก็คือใกล้ที่ทำงาน ถ้าเป็นได้สถานที่นั้นไม่ควรไกลจากที่ทำงาน เพื่อความสะดวกหากสิ่งของที่ต้องจำเป็นจะประหยัดค่าเดินทาง มีความหลากหลาย สถานที่นั้นหากไปที่เดียวแล้วถ่ายได้หลายฉาก จะเป็นสถานที่ถ่ายทำที่ดีมาก เราจะไม่ต้องเคลื่อนย้ายกองถ่ายบ่อยๆ เช่น ไปหมู่บ้านจัดสรรก็จะได้ร้านค้า บ้าน สวนสาธารณะ โรงเรียนอนุบาล สนามเด็กเล่น สนามกอล์ฟ คลับ ห้องอาหาร สระว่ายน้ำ ถนนในหมู่บ้าน ฯลฯ จะมีความสะดวกในการถ่ายทำ เวลาจะย้ายกองถ่ายก็ย้ายกองถ่ายใกล้ๆ ประหยัดเวลาและค่าใช้จ่ายได้มากมีความสะดวกในการถ่ายทำ คือ มีโทรศัพท์ติดต่อ มีที่จอดรถ สะดวก ห้องน้ำมีหลายห้อง มีพื้นที่ว่างสำหรับแต่งกายและแต่งหน้า มีความสูงของเพดานสำหรับติดตั้งดวงไฟ มีพื้นที่สำหรับเก็บพักอุปกรณ์ถ่ายทำ มีพื้นที่สำหรับจัดส่วนรับประทานอาหารของกองถ่าย ราคาไม่แพง สถานที่ควรเก็บค่าเช่าไม่แพงนัก หากไม่เสียเลยได้ยิ่งดี เพียงแต่เสียค่าแม่บ้าน ทำความสะอาด หรือช่วยค่าน้ำค่าไฟบ้างเท่านั้น เช่น บ้านเพื่อน หน่วยราชการ สถานที่เพื่อการกุศล สถานที่ทำการบริการ หากแลกเปลี่ยนกับการขึ้นไตเติ้ลให้ได้ประโยชน์ทั้ง 2 ฝ่าย การหาสถานที่ที่ขายบริการ เช่น ร้านอาหาร ไนท์คลับ โรงแรม สวนสนุก ควรหาที่ที่เปิดกิจการใหม่ๆ จะไม่เสียค่าใช้จ่าย เพราะกิจการเหล่านั้นจะอยู่ในช่วงประชาสัมพันธ์และส่งเสริมการขาย ไม่มีสิ่งที่จะเสียหายง่าย ควรหาสถานที่ถ่ายทำที่จะเสี่ยงต่อการชดใช้ของเสียหายน้อยที่สุด เช่น สถานที่ที่มีของราคาแพง เช่น พรหม เครื่องลายคราม เครื่องแก้ว ไม้ประดับราคาสูง เพราะหากหายหรือเสียหายขึ้นมาจะยุ่งยากต่อการชดใช้ เสียบบงบ ไม่มีเสียงรบกวนใดๆ ที่จะทำให้บันทึกเสียงไม่ได้ เช่น สถานที่มีเสียงเครื่องจักร เสียงอุโมงค์จรวด เสียงเด็กอ่อน บ้านที่เลี้ยงสุนัข ถนนที่มีรถเสียงดังวิ่งผ่าน โครงการก่อสร้าง ฯลฯ

มีความสะดวกในการจัดฉาก การจัดฉากภาพยนตร์ไม่เหมือนละครเวที มีการเปลี่ยนแปลงทุกวินาทีแล้วแต่สถานการณ์ บางครั้งต้องย้ายมุมกล้อง หรือผู้กำกับนี่ก็ภาพออกมาอย่างกะทันหัน สถานที่ที่ดีควรจะมีอุปกรณ์ประกอบฉากอยู่ในบริเวณใกล้เคียง ที่จะหยิบยืม นำมาจัดฉากได้ง่าย เช่น โต๊ะ ต้นไม้ กระจก รูปภาพ แจกัน เครื่องเรือนชุดสนามที่สามารถยกมาจัดแต่งเพิ่มเติมได้ทันที

2.6.3 ความเหมาะสมในแง่ศิลปะ คือ

ถูกต้องตามข้อเท็จจริง สถานที่นั้นจะต้องสมจริงตรงตามบท ไม่มีจุดอ่อนที่จะจับผิดได้ สอดคล้องกับรูปแบบ และยุคสมัยตามท้องเรื่อง ได้บรรยากาศและความรู้สึก สถานที่จะต้องมีบรรยากาศ มีโครงสร้างให้ความรู้สึกที่ดี เช่น ในบทบอกว่าชาวนาที่กำลังมีความรัก ก็จะเป็นท้องนาเหลืองอร่าม น้ำเขียวคล่อง หรือในบทบอกว่านางเอกเดินเศร้าคิดถึงพระเอก ก็ควรจะเป็นฉากที่พื้นสีเทา (ลานดิน ลานซีเมนต์) มีเสาไฟฟ้าโอดเดี่ยว หรือมีต้นไม้แห้งใบโกร๋น หรือนางเอกอยู่ในภาวะอันตราย เช่น ทางเดินในซอกตึกแคบๆ ที่ผนังตึกบีบทำให้รู้สึกอึดอัด ดังนี้เป็นต้น โครงสร้างของสถานที่มีส่วนสร้างอารมณ์ความรู้สึกได้มาก สถานที่ที่มีโครงสร้างโทนใดโทนหนึ่ง เครื่องแต่งกายและอุปกรณ์ประกอบฉากก็ต้องออกแบบสีให้มีศิลปะ เช่น นางเอกไปวัดผ่านทุ่งนาสีเขียวเหลือง เครื่องแต่งกายและร่วมอาจจะเป็นสีแดงสดใส เป็นต้น การออกแบบสีจะทำให้ภาพมีชีวิตชีวา โดยเฉพาะโครงสร้างที่ให้อารมณ์เด่นชัด เช่น เทา ม่วง ให้อารมณ์เหงา , ชมพู เหลือง ฟ้ำ ให้อารมณ์สดใส มีพื้นที่และช่อง สลับซับซ้อน สถานที่ถ่ายทำไม่ควรจะมีฉากหลังแบนที่ดูแล้วทึบตัน เช่น ถนน ตรอก ซอย ควรจะลึก สุดสายตา มุมตึกควรมีช่องและซอกต่างๆ เพราะเมื่อจัดแสง ภาพจะเกิดน้ำหนักสวยงาม อีกทั้งระยะลึกจะทำให้เห็นมีสิ่งต่างๆ หลากหลาย เช่น ฉากตรอกซอยลึก เราจะได้ร้านค้า รถตึกตึก กองขยะ ลังไม้ รถเข็น เด็กเล่นแบดมินตัน ซึ่งจะทำให้ภาพดูมีชีวิตชีวา มีความหมายเชิงนัยยะ การหาสถานที่ถ่ายทำในบางครั้ง อาจจะหาสถานที่ที่มีความหมายเชิงนัยยะ หมายถึง สถานที่ที่มีบางสิ่งบางอย่างที่เป็นนัยของความรู้สึก เช่น โบสถ์ที่มีเงาไม้กางเขนทาบลงบนพื้น แล้วเราใช้สถานที่นั้นในฉากที่ตัวละครตายแล้วมีเงาพาดผ่าน ทุ่งดอกไม้สีชมพู เมื่อพระเอกนางเอกพบรักกัน หรือหน้าผาสูงที่ตัวละครทะเลาะกัน จะเกิดความรู้สึกหมั่นเหม่เหมือนจะตกหน้าผา ได้ความรู้สึกของความสัมพันธ์ขาดสะบั้นลง หรือฉากที่มีพื้นกระเบื้องยงตารางหมากรุกดำและขาวก็จะเป็นความรู้สึกขัดแย้งกัน หรือจากเด็กเล็กที่กำลังจะถูกลักพาตัว แล้วถูกอุ้มวิ่งผ่านสวนกระบองเพชร จะทำให้ได้อารมณ์ความรู้สึกของสถานที่เหล่านี้อยู่ที่การตีความของผู้กำกับ ที่จะเลือกสถานที่ได้ ความรู้สึกและความหมายทางศิลปะ

2.6.4 การคัดเลือกผู้แสดง (Casting)

การหาผู้แสดง มีแหล่งที่หาได้ดังนี้

2.6.4.1. ชมรมละครและการแสดงตามมหาวิทยาลัย

2.6.4.2. บริษัทจัดหานายแบบ และนางแบบ (modeling agency)

2.6.4.3. โรงเรียนการแสดงและภาพยนตร์

2.6.4.4. ชมรมเชียร์ลีดเดอร์

2.6.4.5. สนามกีฬาและสถานที่เพาะกาย

2.6.4.6. สถานที่บันเทิง

2.6.4.7. เดินหาในรูปแบบแมวมอง

2.6.4.8. การประกาศหานักแสดง

2.6.4.8.1. ชมรมละครและการแสดงตามมหาวิทยาลัย ที่นี่จะเป็นศูนย์รวมของหนุ่มสาวหน้าตาดี มีความสนใจในการแสดงและมีความสามารถระดับหนึ่ง หากชมรมมีผลงานแสดงบนเวที เราก็จะเห็นความสามารถของนักแสดงจริงๆ หากไม่มีการแสดงก็อาจจะขอดูเทปบันทึกการแสดงครั้งก่อนๆ

2.6.4.8.2 บริษัทจัดหานายแบบและนางแบบ บริษัทเหล่านี้จะมีแฟ้มภาพถ่ายของนายแบบนางแบบ โดยมีภาพใบหน้า ภาพถ่ายด้านหน้า เต็มตัว ให้เลือกพร้อมบอกความสามารถพิเศษอื่นๆ เช่น เล่นจากบู้ตีลังกาได้ ร้องเพลงได้ เต้นรำได้ เป็นต้น

2.6.4.8.1.3 โรงเรียนการแสดงและภาพยนตร์ แผนกภาพยนตร์บางแห่งจะมีสาขาการแสดงการขับร้องนาฏศิลป์ จึงเป็นแหล่งที่รวมนักแสดงไว้มาก

2.6.4.8.4 ชมรมเชียร์ลีดเดอร์ เป็นอีกแห่งหนึ่งที่จะหานักแสดงได้ โดยเฉพาะคนที่มีรูปร่างดี

2.6.4.8.5 สนามกีฬาและสถานเพาะกาย สถานที่เหล่านี้จะมีเด็กหนุ่มรูปร่างดีและหน้าตาดี มีบุคลิกภาพและความคล่องตัวให้เลือกมาก

2.6.4.8.6 สถานที่บันเทิง เจ้าของกิจการบันเทิงมักจะหาเด็กสาว และเด็กหนุ่มหน้าตาดีไว้ทำงาน เช่น พนักงานเสิร์ฟในภัตตาคาร เจ้าหน้าที่เคาน์เตอร์ต้อนรับ แผนกขายแผนกบริการลูกค้า ฯลฯ

2.6.4.8.7 เดินหาในรูปแบบของแมวมอง การหาวิธีนี้คือการลงพื้นที่ตามแหล่งต่างๆ ที่มีผู้คนมากมาย เช่น สถานีขนส่ง ศูนย์การค้า การแสดงคอนเสิร์ต บ้ายรถเมย์ เห็นใครบุคลิกดีก็ติดต่อ ขอชื่อเบอร์โทรศัพท์ วิธีนี้บางครั้งจะได้ผู้แสดงดีๆ อย่างคาดไม่ถึง เวลาแสดงจะ

แลดูเป็นธรรมชาติ (เนื่องจากไม่ใช่นักแสดงอาชีพอย่างผู้ที่มาจากโมเดลลิง เอเจนซี) เขาจะเป็นผู้ที่เล่นภาพยนตร์ของเราครั้งแรกจึงไม่ติดบท และมาดเก๋ๆ ที่เคยแสดงมาก่อน การประกาศหานักแสดง วิธีนี้ก็คือการจัดทำโปสเตอร์ไปติดที่ต่างๆ หรือประกาศทางหน้าหนังสือพิมพ์ บอกบุคลิกลักษณะที่ต้องการพร้อมสถานที่ติดต่อ ช้อข้างต้นที่เป็นแหล่งหานักแสดง ก็เชิญมาทำการคัดเลือกโดยสถานที่คัดเลือกควรเป็นห้องที่เงียบสงบ ในห้องนั้นจะมีผู้กำกับ ผู้จัดการสร้าง และช่างภาพนิ่ง และวิดีโอ วิธีคัดเลือกก็คือ นำบทให้อ่านอาจจะเป็นบทที่เราจะถ่ายทำ หรือเป็นบทภาพยนตร์เก่าๆ ก็ได้ บรรยายภาศในห้องต้องทำให้ผู้มาคัดเลือกผ่อนคลายสบายใจ สัมภาษณ์เขาอย่างเป็นกันเอง อย่าให้เขาอึดอัดและเป็นกังวล เราจึงจะเห็นความรู้สึกของเขาได้ชัดเจน ผู้มาคัดเลือกจะอ่านบทซ้ำๆ แล้วจะค่อยๆ เข้าถึงบทที่ละเอียดๆ ผู้กำกับจะสังเกตดูที่สีหน้าและแววตา จากนั้นให้ลองอ่านบทอีกครั้ง โดยตีความบทที่แตกต่างจากครั้งแรก ขั้นตอนนี้สำคัญมาก เราจะรู้ว่าผู้แสดงมีความสามารถมากน้อยเพียงใด ก็จากน้ำเสียงความรู้สึกและความเข้าใจในตัวละคร จากนั้นก็ให้คะแนนไว้พร้อม จุดบันทึกข้อบกพร่องต่างๆ เช่น เสียงแหบ หรือดวงตากระพริบถี่ เป็นต้น ขั้นตอนต่อไป คือ ให้พูดเดี่ยว เนื้อหาอะไรก็ได้อยากเล่าเรื่องทางบ้าน เพื่อนสนิท ประสบการณ์ในอดีต ก็ให้พูดออกมา เราก็จะเห็นแววนักแสดงได้ในช่วงนี้ จากนั้นก็ใช้เทคนิคแสดงสดที่เรียกว่า improvisation โดยให้คิดเหตุการณ์เหตุการณ์หนึ่งขึ้นมา แล้วลองให้แสดงโดยอาจจะให้ผู้แสดงร่วมด้วย เช่น ฉากแย่งแหวนทองที่เก็บได้ การแสดงสดนี้จะทำให้สามารถค้นหาแววนักแสดงได้เช่นกัน อีกเทคนิคหนึ่งก็คือ การให้เล่นละครใบ้ (pantomime) เช่น ลองให้ทำมือทำไม้ในการชงกาแฟโดยไม่มีถ้วยกาแฟ ชักผ้าตากผ้ากับอากาศเป่าๆ การแสดงละครใบ้นี้ช่วยให้เราเห็นว่าผู้แสดงมีจินตนาการสูงต่ำเพียงใด ระหว่างที่คัดเลือกจะมีการถ่ายภาพนิ่งและวิดีโอไว้ เพื่อนำมาพิจารณาอีกครั้งในที่ประชุม เมื่อได้ผู้แสดงแล้วก็อย่าลืมโทรศัพท์ปฏิเสธผู้ไม่ถูกเลือกอย่างสุภาพ เพื่อโอกาสในการคัดเลือกในเรื่องหน้า

2.6.5 การกำกับภาพยนตร์ (Film Directing)

การกำกับภาพยนตร์ คือ การควบคุมงานศิลปะต่างๆ ของภาพยนตร์ให้ไปในทิศทาง (direction) ที่ผู้กำกับภาพยนตร์ต้องการ ผู้กำกับภาพยนตร์ (Director) คือ ผู้ที่ควบคุมส่วนประกอบทุกส่วนที่ปรากฏหน้ากล้องถ่ายภาพ เป็นผู้ถอดบทภาพยนตร์ให้ออกมาเป็นภาพ โดยประสานส่วนประกอบต่างๆ เข้าด้วยกันได้อย่างลงตัวและมีศิลปะ ส่วนประกอบของภาพยนตร์ เช่น ผู้แสดงภาพ ฉาก แสง เสียง ฯลฯ ซึ่งเมื่อรวมกันแล้วสามารถทำให้ผู้ชมประทับใจ อีกทั้งเข้าใจแก่นเรื่อง (theme) หรือแนวความคิดหลักของเรื่องนั้นได้ ผู้กำกับภาพยนตร์จะต้องทำงานประสานกับบุคลากรในกองถ่ายแผนกต่างๆ เช่น ผู้กำกับภาพ ผู้กำกับฝ่ายศิลป์ ผู้จัดการกองถ่าย ฯลฯ เพื่อให้

ช่วยสร้างภาพที่ฝันให้เป็นตามจินตนาการที่ตนเองต้องการในการทำงานก่อนการถ่ายทำ ผู้กำกับมีลำดับการทำงานดังนี้

2.6.5.1 เข้าใจบทอย่างแตกฉาน (ตีบทแตก)

เข้าใจบทอย่างแตกฉาน (ตีบทแตก) ผู้กำกับภาพยนตร์จะอ่านบทหลายๆ ครั้ง ตรงไหนที่ไม่เข้าใจก็ถามคนเขียนบท ต้องมีความรู้กว้างขวาง และลึกซึ่งต่องานที่ตนเองจะกำกับ เช่น ถ้าภาพยนตร์เรื่องนั้นเป็นเรื่องเกี่ยวกับวัยรุ่น ก็ต้องหาหนังสือจิตวิทยาวัยรุ่นมาอ่าน หรือพูดคุยสัมภาษณ์วัยรุ่น ผู้กำกับภาพยนตร์ต้องรู้จังหวะของเรื่องว่าจะมีลีลาอย่างไร เห็นภาพในสมองแจ่มชัดสามารถที่จะจำรายละเอียดในบทได้เกือบทั้งหมด ทั้งนี้หากว่าทีมงานหรือนักแสดงถาม เขาจะให้คำตอบได้

2.6.5.2 วิเคราะห์ภูมิหลังตัวละคร

วิเคราะห์ภูมิหลังตัวละคร ผู้กำกับภาพยนตร์ต้องเข้าใจตัวละครเสมือนเป็นญาติสนิท รู้ว่าเขาและเขามีภูมิหลังอย่างไร นิสัยอย่างไร ต้องขุดลึกและรู้พฤติกรรมนั้นๆ ว่า ทำไมเขาจึงเป็นเช่นนั้น และกระทำการเหล่านั้นเพราะอะไร ถ้าเหตุการณ์หนึ่งเกิดขึ้นเขาจะทำอย่างไร เพื่อเมื่อเวลากำกับจะกำกับได้คล่องอีก ทั้งยังจะทำให้ตัวละครมีความน่าสนใจและสมจริง

2.6.5.3 แบ่งบทเป็นช่วงๆ (dramatic beat)

แบ่งบทเป็นช่วงๆ (dramatic beat) ผู้กำกับภาพยนตร์จะต้องรู้ช่วงลีลาของหนังที่ภาพต่างๆ รวมกัน แล้วจะเกิดจังหวะลีลาเป็นช่วงๆ อย่างไร เช่น เด็กคนหนึ่งเก็บกระเป๋าสตางค์ที่ตกได้ (จังหวะที่ 1) เขางง หยิบขึ้นมาดู มองไปข้างหน้า (จังหวะที่ 2) เขาวิ่งไปคืนเจ้าของ แต่เจ้าของขึ้นรถเมล์ไปแล้ว (จังหวะที่ 3) เขาขึ้นรถเมล์สายเดียวกันตามไป (จังหวะที่ 4) เขายิ้มเมื่อเห็นเจ้าของกระเป๋าลงจากรถ เขาลงตามไป (จังหวะที่ 5) เขาเรียก แล้วคืนกระเป๋าคืนให้ (จังหวะที่ 6) เจ้าของเงินรับ เจ้าของกระเป๋าดูเขาแล้ว สักพักหันกลับมาเรียก เขาตกใจ เจ้าของกระเป๋ายื่นนามบัตรให้บอกว่าถ้ามีอะไรจะให้ช่วยเหลือ ก็ให้ติดต่อ (จังหวะที่ 7) ผู้กำกับจะต้องนำบทมาแบ่งเป็นช่วงของฉากเป็นหลายๆ ช่วง เพื่อให้เกิดจังหวะและลีลาการเล่าเรื่อง

2.6.5.4 กำหนดรูปแบบของงาน

การกำหนดรูปแบบของงาน การกำหนดรูปแบบของงาน หมายถึง การเลือกที่จะสร้างบุคลิกลักษณะของภาพยนตร์ว่าจะออกมาเป็นอย่างไร เรียกว่า การออกแบบ look ของภาพยนตร์ เช่น look ที่เป็นวัยรุ่นสมัยใหม่ ก็จะเป็นภาพแคบๆ ตัดต่อฉับไว ฉากและอุปกรณ์ประกอบฉากใช้สีสีนูดฉลาด แต่ถ้า look ออกมาเป็นเชิงที่เรียกว่า คลาสสิก ก็จะเป็นภาพกว้างๆ จัดแสงเหมือนคัทยาวๆ โทนสีออกไปทางสีน้ำตาล (sepia) look ของภาพยนตร์แต่ละแนว

จะแตกต่างกัน ภาพยนตร์แนวชีวิตก็จะใช้ Look ลักษณะหนึ่ง ในขณะที่แนวตลก แนวผี แนวฆาตกรรม แนววิทยาศาสตร์ก็จะอีกลักษณะ

2.6.5.5 กำหนดจังหวะและระดับความรู้สึก (rhythm and tone)

กำหนดจังหวะ หมายถึง การกำหนดลีลาช่วงเดินเรื่องของภาพยนตร์ระดับความรู้สึกของงาน เช่น ภาพยนตร์ที่มีช่วงลีลาเร็วมาก ความรู้สึกของภาพจะรุนแรง แสง เสียง การใช้สีสันจะจัดจ้าน เข้มข้น ตรงกันข้ามกับภาพยนตร์ชีวิตก็จะเดินเรื่องช้าๆ ความรู้สึกของภาพอ่อนละมุนนุ่มนวล ฉากเครื่องแต่งกาย และอุปกรณ์ประกอบฉากมักใช้สีอ่อนๆ

2.6.5.6 ร่างผังการถ่าย และทำสตอรี่บอร์ด (floor plan and storyboard)

ร่างผังการถ่ายและสตอรี่บอร์ด (floor plan and storyboard) ผู้กำกับภาพยนตร์จะต้องออกแบบร่างผังการถ่าย (floor plan) ลักษณะของผังการถ่ายเหมือนกับการมองดูจากเพดานว่า ตัวละครเข้าออกทางไหน ไปนั่งเก้าอี้ตัวใด โต๊ะตัววางอย่างไร รวมถึงตำแหน่งของกล้องอยู่ตรงไหน เคลื่อนไหวกล้องอย่างไร การจัดทำผังการถ่าย (Floor Plan) จะทำให้ช่างภาพและฝ่ายจัดฉากทำงานสะดวกขึ้น จากนั้นก็ทำสตอรี่บอร์ด (storyboard) สตอรี่บอร์ดทำเพื่อให้เห็นขนาดภาพองค์ประกอบของภาพ ความต่อเนื่องสัมพันธ์ระหว่างภาพหนึ่งไปยังอีกภาพหนึ่ง หากผู้กำกับไม่ถนัดในการเขียน ก็ร่างภาพหยาบๆ แล้วจ้างช่างศิลป์มาเขียนให้สตอรี่บอร์ดจะช่วยให้ทีมงานและผู้กำกับทำงานสะดวกมองออกกว่าจากภาพนี้แล้ว ภาพต่อไปจะเป็นอย่างไร

2.6.5.7 ทำรายการถ่าย (shortlist)

ทำรายการถ่าย (shortlist) รายการถ่าย คือ การกำหนดจำนวนภาพที่จะถ่ายเรียงลำดับจากข้อที่ 1 แล้วแตกข้อต้อออกไปเป็น 1.1, 1.2, 1.3 ข้อที่ 2, 2.1, 2.2, 3, 4, 4.1 (ในการเปลี่ยนตำแหน่งของกล้องแต่ละครั้ง อาจจะมีหลายข้อต้อก็ได้ คือ ถ่ายภาพขนาดต่างๆ กัน ใช้เลนส์หรือฟิลเตอร์ต่างกัน) รายการถ่ายต้องทำให้ละเอียด เพื่อให้ในการถ่ายในแต่ละวัน เพื่อเป็นแนวทางของผู้กำกับและทีมงาน ภาพจะเป็นอย่างไร ถ่ายอย่างไร ตัวละครจะอยู่ตำแหน่งไหน หันหน้า ไปทางใด ทำอะไร เข้าออกภาพทางไหน ตัดภาพเมื่อไหร่ จะอธิบายให้ละเอียดในคราวนี้อีกที (หลังจากที่ได้บอกไว้บ้างแล้ว) เจ้าหน้าที่ทุกฝ่ายจะปฏิบัติตามฝ่ายศิลป์ก็จะจัดฉากให้สวยงาม ฝ่ายกล้องก็จะจัดแสง จัดภาพ วัดระยะโฟกัส เมื่อทุกอย่างพร้อมแล้วก็จะเชิญผู้แสดงมาเข้ากล้อง มีการซ้อม 1 ครั้ง เพื่อให้ผู้แสดงรู้ว่าจะพูดอะไร ทำอะไร สัมพันธ์กับการเคลื่อนไหวของกล้องอย่างไร การซ้อมครั้งแรกจะซ้อมให้เกิดความคล่องตัวของท่าทาง, การเดิน, หยิบจับสิ่งของต่างๆ ฝ่ายกล้องก็จะซ้อมก็จะซ้อมความเคลื่อนไหวของกล้องว่าจะกระตุกหรือไม่ จับโฟกัสตัวละครได้หรือไม่ การซ้อมครั้งที่ 2 จะซ้อมการแสดงอารมณ์ โดยทำเหมือนถ่ายจริงทุกอย่าง เพียงแต่ยังไม่เริ่มกดชัตเตอร์

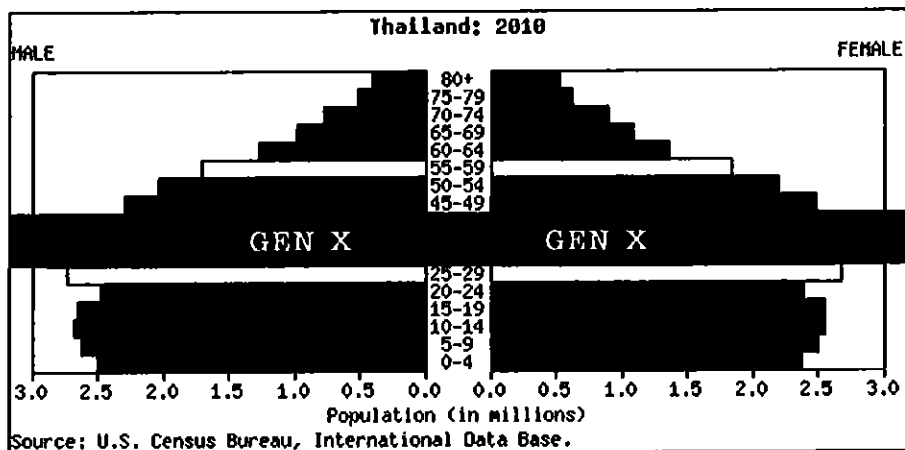
เดินฟิล์ม หากการซ้อมครั้งนี้มีความเข้าใจผิด เช่น ผู้แสดงตีความบทผิด ระดับอารมณ์ยังไม่ถึงใจ ก็จะมีการปรับแต่งเพิ่มเติมจนเป็นที่พอใจ เมื่อซ้อมได้ที่แล้ว ผู้ช่วยผู้กำกับจะสั่งคำว่า "พร้อม" "ผู้แสดงพร้อม" ผู้แสดงจะขานรับว่า "พร้อม" "เสียงพร้อม" ผู้บันทึกเสียงขานรับว่า "พร้อม" "กล้องพร้อม" ตากล้องจะขานรับว่า "พร้อม" ผู้กำกับภาพยนตร์จะกล่าวคำว่า "แอคชั่น" หรือ "เล่นได้" ผู้แสดงก็จะเล่นไป จนกระทั่ง "คัท" หรือ "ตัด" ทุกคนก็จะหยุด แล้วถ่ายครั้งที่ 2 (take 2) อีกครั้ง และถ่ายไปเรื่อยๆ จนพอใจ เมื่อได้ footage มาจนพอใจ ผู้กำกับภาพยนตร์ก็จะดูแลงานในขั้นการตัดต่อลำดับภาพ การแต่งดนตรีประกอบ การทำไตเติ้ล เอฟเฟคพิเศษ การบันทึกเสียง และการเลือกและแต่งสีภาพยนตร์ จนภาพยนตร์สำเร็จออกมา

2.7. พฤติกรรมกลุ่มเป้าหมาย

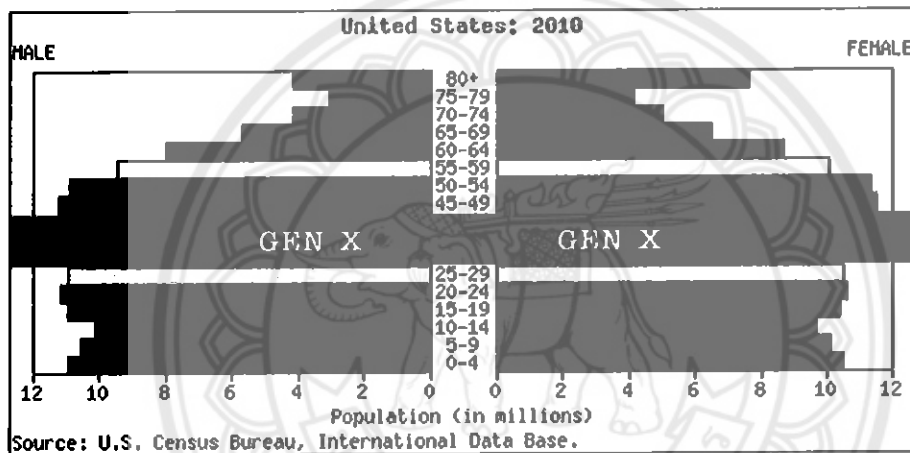
ตามหลักสากล จะมีการแบ่งกลุ่มคนทำงานออกเป็น 3 กลุ่ม (Generation) คือ Baby Boomer Generation X และ Generation Y ซึ่งแต่ละกลุ่มมีคุณลักษณะเด่นที่แตกต่างกัน

2.7.1 Baby Boomer คือ กลุ่มคนที่เกิดระหว่างปี พ.ศ. 2489-2507 อายุ 44 - 62 ปี จะเป็นคนที่ใช้ชีวิตเพื่อการทำงาน เคารพกฎเกณฑ์ กตัญญู อดทน ให้ความสำคัญกับผลงานแม้ว่าจะต้องใช้เวลา นานกว่าจะประสบความสำเร็จ อีกทั้งยังมีแนวคิดที่จะทำงานหนักเพื่อสร้างเนื้อสร้างตัว มีความทุ่มเทกับการทำงานและองค์กรมาก คนกลุ่มนี้จะไม่เปลี่ยนงานบ่อยเนื่องจากมีความจงรักภักดีกับองค์กรอย่างมาก

2.7.2 Generation X Generation X, Gen X หรือเรียกเต็มคำในภาษาอังกฤษว่า Extraordinary Generation เป็นช่วงอายุของประชากรกลุ่มหนึ่งในสังคมปัจจุบันที่เกิดในช่วงระหว่างปี พ.ศ. 2508-2519 (ค.ศ. 1965-1976) อายุระหว่าง 29 - 43 ปี (นิเวศน์ ธรรมะ, 2553 : ออนไลน์) บางตำราอาจจะกำหนดช่วงอายุของ Gen-X ไว้ต่ำถึงผู้ที่มีอายุ 26 ปี ในปี พ.ศ. 2553 คาดว่ามีประชากรไทยอยู่ในกลุ่มอายุ Gen X ประมาณ 16 - 17 ล้านคน คิดเป็นประมาณ 11 % ของประชากรทั้งหมด คนกลุ่ม Gen X เรียกอีกอย่างว่า Baby Bust (ตรงข้ามกับ Baby Boom) หรือ พวักัยปี่ - Yuppie (Young Urban Professionals)

ภาพ 1 ประกอบที่ 1

ภาพ 2 ประกอบที่ 2

2. 7.3 Gen X คือประชากรกลุ่มที่เกิดหลัง Baby Boomer Generation หรือ Generation B, Gen B และนับเป็นผู้บริโภคที่มีขนาดเล็กกว่าหากเทียบกับ Gen B ทั้งนี้เพราะหลังจากกระแส Baby Boomer หดลง ทุกๆ ครอบครัวในช่วงเวลาที่ผ่านมาที่ต่างก็มีลูกหลานจำนวนมากได้หันมาควบคุมการเกิดของประชากรแทนการให้กำเนิดประชากรจำนวนมาก กลุ่มวัย Gen X เป็นกลุ่มคนที่เกิดในช่วงที่อัตราการเกิดของเด็กเริ่มลดลง ประชากรกลุ่มนี้จึงเกิดและเติบโตขึ้นมาในยุคที่ผ่านช่วงความลำบากมาแล้ว มีการต่อสู้ดิ้นรนที่น้อยกว่า เพราะเป็นคนในรุ่นลูกและหลานของ Gen B และเนื่องจากสภาพโดยรวมของเศรษฐกิจดีกว่ายุคที่ Gen B เกิด สภาพวะของสังคมเริ่มคั่งที่และอยู่ในยุคของการแสวงหาอิสรภาพทางความคิดและการดำเนินชีวิตแนวใหม่ กลุ่มคนเหล่านี้จึงมีความเชื่อมั่นในตนเอง มีอิสระทางความคิด มีการศึกษาที่ดีกว่าคนในยุคก่อน ดังนั้นในปัจจุบันขณะที่คนกลุ่ม Gen B ได้กลายเป็นคนรุ่นปู่ตายาย คนในกลุ่ม Gen X ก็ได้เข้าสู่วัยทำงานอย่างเต็มตัว การอยู่ในวัยทำงานทำให้ Gen X สามารถเลือกงานได้มากกว่า สามารถตั้ง

เลื่อนโซ่ให้แก่ตนเองได้ว่าต้องการทำงานแบบไหน เมื่อไร และอย่างไร จึงแตกต่างกันมากกับกลุ่ม Gen B ที่ทำงานด้วยความอดทนดิ้นรน ใ้แรงงานหนัก มีรายได้ต่ำ และมักจะทำงานคนเดียวในทุกกระบวนการ ในขณะที่ Gen X ทำงานในลักษณะใช้ความคิด สามีและภรรยาต่างทำงานทั้งสองคน จึงรายได้ดีทั้งคู่ ใช้ชีวิตแบบคนทันสมัย และหลายๆ คนเป็นหัวหน้างานของคนกลุ่ม Gen B ที่อายุน้อยกว่า มีประสบการณ์มากกว่า แต่มีระดับการศึกษาต่ำกว่า สภาพความเป็นอยู่และการดำเนินชีวิตของ Gen X เมื่อเปรียบกับ Gen B ในขณะที่มีอายุเท่ากันจึงต่างกันมาก คนในวัย Gen X มีลักษณะพฤติกรรมชอบความเรียบง่ายและไม่เป็นทางการ ให้ความสำคัญกับเรื่องความสมดุลระหว่างงานกับครอบครัว (Work-life Balance) มีแนวคิดและการทำงานในลักษณะรู้ทุกอย่างทำทุกอย่างและตัดสินใจเรื่องต่างๆ ได้เพียงลำพัง ไม่พึ่งพาใคร ในขณะที่เดียวกันก็มีความสามารถในการปรับตัวเข้ากับผู้อื่นได้ดี มีความคิดเปิดกว้าง พร้อมรับฟังข้อติติงเพื่อการปรับปรุงและพัฒนาตนเอง จัดเป็นกลุ่มที่มีความตั้งใจและความทะเยอทะยานเพราะเกิดมาในยุคที่การแข่งขันทางความคิดสูง แต่ด้วยเอกลักษณ์ประจำรุ่นวัยที่คนรุ่นนี้รักอิสระคนวัย Gen X จึงสามารถจัดสรรเวลาทำงานและเวลาพักผ่อนให้ได้คล่องตัว และมีแนวคิดเรื่องการยืดชีวิตสไตล์และเลื่อนเวลาการแต่งงานออกไปมากขึ้น จากผลการสำรวจในต่างประเทศ พบว่า กลุ่ม Gen X มีพฤติกรรมของการเปลี่ยนงานทำใหม่โดยเฉลี่ย ทุกๆ 11 ปี และเหตุผลหลักของการย้ายงานคือต้องการเปลี่ยนแปลงบรรยากาศการทำงานเพื่อให้เกิดการพัฒนาด้านสมอง ได้สื่อสารกับผู้คนกลุ่มใหม่ๆ รวมทั้งได้ทำงานกับเจ้านายคนใหม่ ค่านิยมในการแสวงหาความแปลกใหม่และความเปลี่ยนแปลงทำให้กลุ่ม Gen X จำนวนไม่น้อย หันมาประกอบอาชีพอิสระที่เป็นนายของตนเอง แทนที่จะทำงานในบริษัทใดบริษัทหนึ่งติดต่อกันยาวนาน 20-30 ปี สิ่งที่เกิดขึ้นชื่อว่า คนกลุ่ม Gen X ไม่ต้องการเจริญรอยตามกลุ่ม Gen B ที่เป็นพ่อแม่ของตน ไม่อยากฟาดฟันหรือทะเยอทะยานปากกัดตีนถีบ เพียงเพื่อความสำเร็จในหน้าที่การงานอย่างเดียว แต่นั่นไม่ได้หมายความว่า กลุ่ม Gen X เกลียดหรือดูถูกคุณค่าของการทำงานหนัก การเสียสละเพื่อครอบครัว และความจงรักภักดีเช่นในกลุ่ม Gen B หากแต่เป็นเพราะ Gen X มีความเชื่อว่าตนเองมีความสามารถด้านอื่นที่ทำได้ดีกว่ารุ่นพ่อแม่ของตน ในด้านของผลตอบแทน คนวัย Gen X จะมีประสบการณ์การทำงานสูง ดังนั้นเมื่อปรับเปลี่ยนงานจึงพร้อมที่จะเรียกร้องและเจรจาต่อรองด้านผลตอบแทนที่คุ้มค่า หรือแม้กระทั่งในที่ทำงานเดิม คนวัย Gen X จะรู้ว่าตนเองมีคุณค่าหรือความสำคัญอย่างไรต่อองค์กร และสามารถดำเนินการต่อรองเพื่อให้ได้สิ่งที่ดีกว่า สำหรับคน Gen X นอกเหนือจากผลตอบแทนแล้ว สิ่งอื่นๆ ที่จะจูงใจคน Gen X ได้ก็จะเป็นตำแหน่งงานที่น่าสนใจหรือเวลาในการทำงานที่ยืดหยุ่นขึ้น ในการทำงานร่วมกับผู้อื่นนั้น Gen X จะเปิดรับต่อทางเลือก

หลายๆ ทาง คนกลุ่ม Gen X ไม่ชอบการสื่อสารอย่างเป็นทางการมากนัก มักชอบการประชุมในกลุ่มเล็ก และนอกสถานที่ รวมทั้งมักจะสื่อสารทาง E-mail มากกว่าสื่อสารผ่านกระดาษ การทำงานหรือการประชุมจะเน้นการประชุมที่เห็นหน้ากัน โดยคนวัย Gen X นั้นเปิดรับต่อการประชุมหรือทำงานทางไกลผ่านสื่อต่าง ๆ แต่ถ้าจำเป็นต้องนั่งประชุมด้วยกันนั้นก็เน้นการประชุมในกลุ่มขนาดเล็กและมีประสิทธิภาพ โดยคน Gen X จะไม่ชอบการประชุมที่ยาวนาน พวกเขาจะชอบการเรียนรู้ที่หลากหลาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องมีการแลกเปลี่ยนความรู้และวิธีการกับบุคคลอื่นๆ ไม่ใช่เรียนรู้ในห้องเรียนเพียงอย่างเดียว โดยจะต้องมีการออกไปดูงานนอกสถานที่ มีการทำสถานการณ์จำลอง และบทบาทสมมติ เพื่อให้สามารถเข้าใจเนื้อหาและฝึกปฏิบัติได้ในเวลาเดียวกัน

2.7.4 ด้านพฤติกรรมกรรมการบริโภค

ด้านพฤติกรรมกรรมการบริโภคจะเป็นกลุ่มคนหนุ่มสาวที่กล้าใช้จ่ายฟุ่มเฟือยทำงานในลักษณะใช้ความคิด สมาชิกหลักในครอบครัวทำงานทั้งสองคนใช้ชีวิตแบบทันสมัย เป็นห่วงเป็นใยในเรื่องของภาพลักษณ์ กล้าที่จะใช้จ่ายฟุ่มเฟือย คนในยุคนี้หลายคนนิยมใช้บัตรเครดิต นักการตลาดที่สนใจกลุ่ม Gen X พบว่ากลุ่มลูกค้าของตน มีความต้องการใช้เวลาว่างตามสไตล์ของตนเองอย่างอิสระ และในกิจกรรมที่ไม่ซับซ้อนหรือเป็นรูปแบบมากเกินไป มีความอดทนน้อยต่อการรอคอย ต้องการทำอะไรที่รวดเร็ว และทันสมัย

ในการสำรวจอิทธิพลของการโฆษณาในกลุ่ม Gen X ยังพบด้วยว่า ประการแรก กลุ่ม Gen X ยังมีความสนใจในการชมงานโฆษณาแบบดั้งเดิมอยู่ ไม่ว่าจะเป็น บิลบอร์ด โฆษณาทางโทรทัศน์ และสิ่งพิมพ์ เพราะยังเชื่อว่าโฆษณาเหล่านี้เป็นข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ ในการตัดสินใจเลือกซื้อ นอกจากนี้ภายหลังจากชมโฆษณาแล้ว กลุ่ม Gen X จำนวนไม่น้อยได้นำข้อมูลที่ได้รับไปแลกเปลี่ยนประสบการณ์ และวิพากษ์วิจารณ์กับคนในครอบครัว พิจารณาอย่างถี่ถ้วนเข้าไปซ้ำมาหลายรอบ ทั้งนี้เพราะการโฆษณาเหล่านั้นเพียงทำให้เกิดความคิด ความเข้าใจต่อสินค้าเพิ่มขึ้นเท่านั้น แต่จะมีผลต่อการตัดสินใจซื้อในทันทีทันใดต่อคน Gen X น้อยมาก เพราะคนกลุ่มนี้ส่วนใหญ่ไม่เชื่อข้อความในงานโฆษณาทั้งหมด หากแต่พวกเขาจะเชื่อในความคิดริเริ่มของตนเองมากกว่า

นักการตลาดจำนวนไม่น้อย ให้จุดเด่นจุดนี้ของกลุ่ม Gen X มาให้เป็นประโยชน์ทางการตลาด ด้วยการเชิญตัวแทนของกลุ่ม Gen X มาให้ความคิดเห็น วิพากษ์วิจารณ์เกี่ยวกับกิจกรรมทางการตลาดที่จะออกมาใหม่ และบางกิจการใช้วิธีเชิญกลุ่ม Gen X มาเป็นกรรมการใน

บริษัทเพื่อริเริ่มและผลักดันกิจการไปสู่ความเปลี่ยนแปลง เพื่อให้เข้าใจพฤติกรรมและความคิดของกลุ่ม Gen X มากขึ้น

เนื่องจาก Gen X มักถูกเปรียบเทียบกับคนในวัย Gen B อยู่เสมอทั้งเรื่องการค้าเงินชีวิตการทำงาน บทบาททางสังคม และหน้าที่การทำงานอาชีพ ที่ Gen B เป็นกลุ่มคนที่มาก่อนและเป็นผู้สั่งการ ในฐานะพ่อแม่ กลุ่มผู้อาวุโส กลุ่มหัวหน้าหรือระดับผู้บริหารเสียเป็นส่วนใหญ่ คนวัย Gen X จึงมีความรู้สึกที่พวกเขาถูกกดดันหรือเอาเปรียบ ให้มีระดับรายได้ที่ต่ำกว่าที่คาดหวัง ตำแหน่งงานไม่เป็นอย่างที่ต้องการ บางคนมีความรู้สึกว่า พวกเขาจะไม่สามารถประสบความสำเร็จเท่ากับรุ่นพ่อแม่หรือเหนือกว่าได้เลย จึงยิ่งสร้างความไม่พอใจให้กับพวกเขามากขึ้น ความรู้สึกไม่พอใจดังกล่าว จึงสะท้อนออกมาในรูปแบบพฤติกรรมและการบริโภคของพวกเขาด้วย ตัวอย่างเช่น รสนิยมการชอปปดนตรีที่สะท้อนความโกรธ เช่น เพลงร็อก เพลงฮาร์ดร็อก และเพลงเพื่อชีวิต เป็นต้น แต่คน Gen X ส่วนใหญ่จะประสบความสำเร็จและเชี่ยวชาญทางด้านการใช้เทคโนโลยีมาก ในสหรัฐอเมริกาเกือบครึ่งหนึ่งของกลุ่ม Gen X มีเครื่องคอมพิวเตอร์เป็นของตนเอง และเกินกว่าครึ่งสามารถใช้และจำเป็นต้องใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ทุกวัน และเป็นกลุ่มที่ใช้อินเทอร์เน็ตที่สูงกลุ่มหนึ่ง

กลุ่ม Gen X มักจะมีรายได้ต่ำกว่ากลุ่ม Gen B และมีสถานะการต่อสู้ดิ้นรนทางเศรษฐกิจต่ำกว่าคนรุ่นพ่อแม่ ดังนั้นกลุ่มคนรุ่นนี้บางคนจึงใช้วิธีประหยัดเงินเพื่อเพิ่มรายได้ให้กับตนเอง ด้วยการอาศัยอยู่กับพ่อแม่ จนอายุย่างเข้าสู่วัย 30 ปีหรือจนกระทั่งแต่งงาน เพราะว่าพ่อแม่เป็นคนจ่ายเงินในสิ่งที่จำเป็นให้พวกเขา จึงสามารถเรียกกลุ่ม Gen X ได้อีกนิยามหนึ่งว่า Boomerang kids หรือกลุ่มคนที่ชอบใช้เงินทางด้านความบันเทิงเพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลิน ไม่กระตือรือร้นในเก็บเงินการสร้างเนื้อสร้างตัวเหมือนคนรุ่นแรกๆ เมื่อเป็นเช่นนี้จึงส่งผลให้คนกลุ่ม Gen X เลื่อนการแต่งงานให้ช้าลง ดังนั้นจึงส่งผลต่อพฤติกรรมการบริโภคที่มีแนวโน้มที่จะซื้อผลิตภัณฑ์เพื่อความสะดวกสบาย และความบันเทิงต่างๆ อาทิ รถยนต์ใหม่ เครื่องเสียง โทรทัศน์ หรือสินค้าด้านความสะดวกสวยงาม เป็นต้น โดยพวกเขาจะพิจารณาสินค้าที่ต้องการซื้อจากการออกแบบ ความลงตัวด้านความสะดวกสบาย ไปพร้อมๆ กับความคงทนในการใช้งาน สินค้าต่างๆ ที่ผลิตเพื่อคน Gen X จึงมีรูปลักษณะทันสมัย เรียบง่าย ไม่ดูเทอะทะแต่ทนทานเช่นในยุคของคนวัย Gen B ส่วนความความสัมพันธ์กับพ่อแม่นั้นคน Gen X มีความสนิทสนมใกล้ชิดกับพ่อแม่ของตนเองอย่างมาก เนื่องจากเกิดและเติบโตในยุคของการลดจำนวนบุตรในครัวเรือนเหลือ 1-2 คนเท่านั้น อีกทั้งยังมีระยะเวลาที่อาศัยอยู่กับบิดามารดายาวนานขึ้น

บางครั้งความรู้สึกและพฤติกรรมที่คน Gen X แสดงออกต่อพ่อแม่จึงเสมือนหนึ่งเป็นเพื่อนที่สามารถพูดคุยและปรึกษาหารือได้ในทุกเรื่อง

Gen X เป็นส่วนตลาดเป้าหมายสำคัญสำหรับผลิตภัณฑ์ทางด้านดนตรี ภาพยนตร์ การท่องเที่ยว เครื่องดื่ม อาหารฟาสต์ฟู้ด เสื้อผ้า กางเกงยีนส์ รองเท้ากีฬา รถยนต์ และเครื่องสำอาง เป็นต้น และเป็นตลาดสำคัญสำหรับผลิตภัณฑ์ด้านเทคโนโลยี PC CD-ROM และวีดีโอเกม และสินค้าด้านความบันเทิง และความสะดวกสบายต่างๆ เป็นต้น

ในด้านการใช้จ่ายเงินนั้น Gen X ถึงแม้ว่าคนกลุ่มนี้จะชอบความสะดวกสบายและรักความสนุกสนานแต่พวกเขากลับมีความรอบคอบในการใช้จ่ายเงินด้านการเงินอย่างมาก เป็นกลุ่มที่ใช้เงินเป็น อะไรที่ไม่จำเป็นจริงๆ ก็ไม่ซื้อ แต่หากอะไรที่จำเป็น ถึงจะแพงแค่ไหน ก็จะยินยอมจ่ายเงินได้อย่างไม่ลังเล และเพราะความระมัดระวังในการจัดการรายรับรายจ่ายนั้น การเข้ามาของเทคโนโลยีก็ได้ทำให้คน Gen X ถึงกับคลั่งไคล้เล่นเกมคอมพิวเตอร์ข้ามวันข้ามคืนเหมือนเด็ก รุ่นใหม่บางคน แต่ชาว Gen X จะใช้เพื่อการทำงาน การติดต่อสื่อสาร และเพื่อความสะดวกสบายเท่านั้น และพวกเขาสามารถบริหารและนำเทคโนโลยีมาใช้ให้เป็นประโยชน์และสร้างรายได้ให้ตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพทีเดียว

2.7.5 รูปแบบการดำเนินชีวิตของ Generation X : Gen X

ลักษณะเด่นๆ ของกลุ่ม Gen X ที่เป็นเอกลักษณ์โดดเด่นเหนือกลุ่มอื่นๆ มีดังนี้

2.7.5.1. Gen X อาศัยอยู่ในโลกของผู้สูงอายุที่เป็น Baby Boomers : Gen B และอยู่ในสังคมการทำงานที่คน Gen B เป็นผู้ทำงานตำแหน่งอาวุโสกว่า อีกทั้งสิ่งแวดล้อมทางวัฒนธรรมที่ออกแบบโดยคนวัย Gen B อีกด้วย ทำให้พวกเขาได้รับอิทธิพลในด้านความคิดและการตัดสินใจหลายๆ อย่างมาจาก Gen B อาทิ ความมุ่งมั่นในการทำงาน ความมีน้ำอดน้ำทนในสถานการณ์ต่างๆ แต่ในขณะที่เดียวกันความมุ่งมั่นในการทำงานของคน Gen X ก็จะทำต่อไป โดยอยู่บนเงื่อนไขของความคุ้มค่ากับสิ่งตอบแทนในการทำงานที่พวกเขาทุ่มเทด้วย อีกทั้งพร้อมจะต่อรองเพื่อสร้างโอกาสที่ดีในการทำงานให้กับตนเองอยู่เสมอ ส่วนในด้านการดำเนินชีวิตคุณวัย Gen X เป็นกลุ่มวัยที่มีความกระตือรือร้นในการดำเนินชีวิต ชอบแสวงหาความรู้ใหม่ มีความคิดเปิดกว้าง และชอบพัฒนาตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับประสบการณ์ของช่วงวัยชีวิตของพวกเขาที่อยู่ในยุคของการแสวงหาเป้าหมายของชีวิต ความก้าวหน้า ความสำเร็จ รวมไปถึงความท้าทายต่างๆ

2.7.5.2. ให้ความสำคัญกับสิ่งที่ทำได้จริง (Pragmatic) เนื่องจากเป็นกลุ่มวัยที่ถัดจากคน Gen B จึงทำให้คนวัย Gen X ได้รับอิทธิพลทางความคิดจากคน Gen B ในด้านการ

คิดและตัดสินใจโดยอาศัยอยู่บนพื้นฐานของสิ่งที่ทำได้จริง ทั้งการทำงาน การดำเนินชีวิต รวมไปถึง การตัดสินใจด้านต่างๆ พวกเขาจะประเมินเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นว่าสามารถดำเนินการต่อไปได้จริงหรือไม่แล้วจึงตัดสินใจปฏิบัติตามสิ่งที่ตัดสินใจแล้ว อาทิ การเปลี่ยนงานคน Gen X จะนำข้อดีข้อเสียของการเปลี่ยนงานขึ้นมาประเมินเปรียบเทียบแล้วจึงตัดสินใจว่าจะเปลี่ยนงานหรือไม่ โดยไม่ตัดสินใจด้วยอารมณ์ เช่นคนวัย Gen Y ขณะเดียวกันก็ไม่ใช้หลักการด้านความอดทนหรือจงรักภักดีต่อองค์กรมากเท่าคน Gen B มาใช้ หากแต่จะใช้หลักการของความคุ้มค่าทั้งทางเศรษฐกิจ ความรู้ และความพึงพอใจ มาร่วมตัดสินใจทุกๆ ด้าน

2.7.5.3. มีความคิดสร้างสรรค์ (Creative) คน Gen X เป็นกลุ่มวัยที่เกิดมาหลังช่วง Baby Boomers ซึ่งเป็นช่วงที่มีการลดลงของประชากรและผ่านพ้นช่วงภาวะสงครามมาพอสมควรแล้ว คนวัย Gen X จึงอยู่ในช่วงของการแสวงหาเป้าหมายของชีวิตและความรู้ต่างๆ รวมไปถึงการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ ที่น่าตื่นตาตื่นใจมากมาย มีการสร้างสรรค์เทคโนโลยีต่างๆ และนวัตกรรมมากมาย รวมไปถึงศิลปะแขนงต่างๆ เกิดขึ้นในยุคของคน Gen X จำนวนมาก อีกทั้งในปัจจุบันคน Gen X ได้กลายเป็นผู้นำทางความคิดในแนวทางสร้างสรรค์มากมายหลายเรื่อง

2.7.5.4. มีความเป็นตัวของตัวเองสูง (Strongly Independent) เนื่องจากเกิดมาในยุคที่ผ่านพ้นความลำบากมาแล้ว และได้เห็นความลำบากของคนรุ่นพ่อแม่จึงทำให้คนวัย Gen X มีความคิดที่เด็ดขาดต้องการความก้าวหน้าให้กับตนเองค่อนข้างมาก อีกทั้งได้รับการส่งเสริมจากคน Gen B ให้มีอิสระทางการดำเนินชีวิตและมีความคิดสร้างสรรค์ คน Gen X จึงมีความเป็นตัวของตัวเองสูง สามารถคิดและตัดสินใจเรื่องต่างๆ ด้วยตนเองได้อย่างเด็ดเดี่ยว แต่ขณะเดียวกันก็เคารพความคิดเห็นของคนอื่นๆ ที่แตกต่างกับตนเองได้อย่างดีด้วยเช่นเดียวกัน ความเป็นตัวของตัวเองจะสะท้อนออกมาในรูปแบบของการดำเนินชีวิตที่โดดเด่น โดยพวกเขาดำเนินชีวิตอย่างเรียบง่ายแต่ขณะเดียวกันจะคิดและตัดสินใจต่างๆ อย่างรอบคอบ โดยไม่พึ่งพาความคิดคนอื่น

2.7.5.5. มั่นใจในตัวเอง (Self-Reliant) ชาว Gen X มีความมั่นใจในตนเองค่อนข้างสูงจากความเป็นตัวของตัวเอง พวกเขาเติบโตมาในช่วงที่คนรุ่นพ่อแม่มีความพร้อมในชีวิตแล้ว จึงได้รับการศึกษาที่สูงขึ้น และจากการเติบโตมาในยุคของการแข่งขันทั้งทางการเรียนและการทำงาน รวมไปถึงการดำเนินชีวิต ความมั่นใจจึงอยู่ควบคู่มากับคน Gen X ตลอดเวลานับแต่เป็นเด็กจนถึงปัจจุบัน

2.7.5.6. คน Gen X มีความต้องการเป็นเจ้าของกิจการโดยสายเลือด (Entrepreneur by Nature) และคน Gen Y ทำงานเสมือนเป็นผู้รับจ้างอิสระ (Independent - Contractor) มากกว่าเป็นพนักงานบริษัทตลอดชีวิต กล่าวคือ ด้วยความมั่นใจในตนเองและรักความท้าทาย อีกทั้งมีความคิดที่สร้างสรรค์ จึงทำให้ Gen X ต้องการอิสระเสรีในการดำเนินชีวิต เมื่อช่วงชีวิตดำเนินมาถึงวัยผู้ใหญ่เต็มที่ เราจึงได้เห็นคนวัย Gen X สร้างธุรกิจของตนเอง ขึ้นมากมายทั้งธุรกิจขนาดใหญ่และขนาดเล็ก ในธุรกิจเมืองไทยกลุ่ม Gen X ก็เป็นคนกลุ่มใหญ่ที่เข้ามาเป็นผู้บริหารระดับสูงและเจ้าของกิจการทั้งขนาดใหญ่และขนาดย่อม รวมไปถึงขนาดเล็ก

2.7.5.7. เป็นผู้ที่ทำงานหนัก (Hard-Working) และมุ่งมั่นที่จะทำงานเพื่อความสำเร็จและความก้าวหน้าขององค์กร ที่ตนทำงานด้วย ทั้งนี้คน Gen X จะทำงานอย่างเต็มที่และเต็มความสามารถเพื่อให้องค์กรประสบความสำเร็จ โดยมองว่าความก้าวหน้าทางอาชีพของตนเองจะดำเนินไปพร้อมกับความเจริญก้าวหน้าขององค์กร โดยถือว่าเมื่อองค์กรก้าวหน้า ตนเองย่อมเติบโตไปพร้อมๆ กันด้วย

2.7.5.8. มีจริยธรรมในการทำงาน (Good Work Ethic) แม้ว่าจะอยู่ในยุคของการแข่งขันและมีนิสัยของการชอบการต่อสู้ แต่คน Gen X ก็มีแนวคิดเชิงอนุรักษ์นิยม และมีจริยธรรมในการทำงานค่อนข้างสูงจากอิทธิพลของคนวัย Gen B พวกเขาจะมีความจงรักภักดีกับองค์กรอย่างมากหากองค์กรเห็นคุณค่าและสนับสนุนการทำงานของพวกเขา อีกทั้งยึดมั่นในแนวความคิดเรื่องความตรงไปตรงมาและความซื่อสัตย์ต่อความคิดและการดำเนินชีวิตทั้งของตนเองและของผู้อื่น และมีความคิดด้านการรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นในการทำงานอย่างเปิดกว้าง

2.7.5.9. ต้องการ ความก้าวหน้า (Get Ahead) คน Gen X มีความเชื่อมั่นในตัวเองสูงและรักความก้าวหน้า จึงเป็นนักวางแผนชีวิตและนักปฏิบัติที่มีระเบียบกับความคิดของตนเอง พวกเขาจะวางแผนชีวิตไว้ล่วงหน้าและพยายามทำให้สำเร็จตามความมุ่งหวังให้ได้ในที่สุด อาทิ การตั้งเป้าหมายในการทำงาน การเก็บเงิน หรือแม้แต่การสร้างครอบครัว เป็นต้น

2.7.5.10. คน Gen X ต้องการความมั่นคงด้านการเงิน (Financial Security) จึงมุ่งหวังที่จะทำงานในสภาพแวดล้อมที่มั่นคง มีระบบ มีหลักการ มีเป้าหมาย และแนวทางการทำงานที่ชัดเจน และวางแผนด้านการเงินล่วงหน้าอยู่เสมอ และจะวางแผนทางการเงินในระยะยาว จึงจะเห็นได้ว่าคน Gen X จะกระตือรือร้นในการทำงานและแข่งขันในการทำงานเพื่อผลักดันตนเองให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจให้ไวที่สุด

2.7.5.11. คน Gen X เชื่อมั่น ว่าอนาคตจะดีกว่าวันนี้ แต่ในขณะเดียวกันก็เป็น คนที่อยู่ในโลกของปัจจุบัน (Realistic) พวกเขาจะประเมินทุกสิ่งจากความเป็นจริงและความเป็นไปได้ คน Gen X มักแสวงหาประโยชน์จากสิ่งรอบตัวได้อยู่เสมอและนำมาปรับเป็นข้อดีในการดำเนินชีวิตของพวกเขา คน Gen X จะมองอุปสรรคเป็นสิ่งดีและมีประโยชน์ในการเรียนรู้จากสิ่งผิดพลาด

2.7.5.12. Gen X ต้องการให้มีผู้คอยชี้แนะในการทำงานหลายคน (Multiple Mentors) ที่มีความรู้และความเชี่ยวชาญหลายๆ ระดับ สามารถให้คำแนะนำเพื่อความก้าวหน้าในอาชีพการงานโดยพวกเขาพร้อมจะเปิดใจยอมรับทั้งคำแนะนำอย่างอ่อนน้อมและพร้อมจะนำไปปรับใช้จริงหากข้อเสนอแนะนั้นทำได้จริงและเป็นประโยชน์ต่อตัวเขา คน Gen X จึงนับเป็นกลุ่มวัยที่สามารถปรับตัวและยอมรับความเปลี่ยนแปลงและความคิดเห็นที่แตกต่างได้ค่อนข้างดี

2.8. กรณีศึกษา

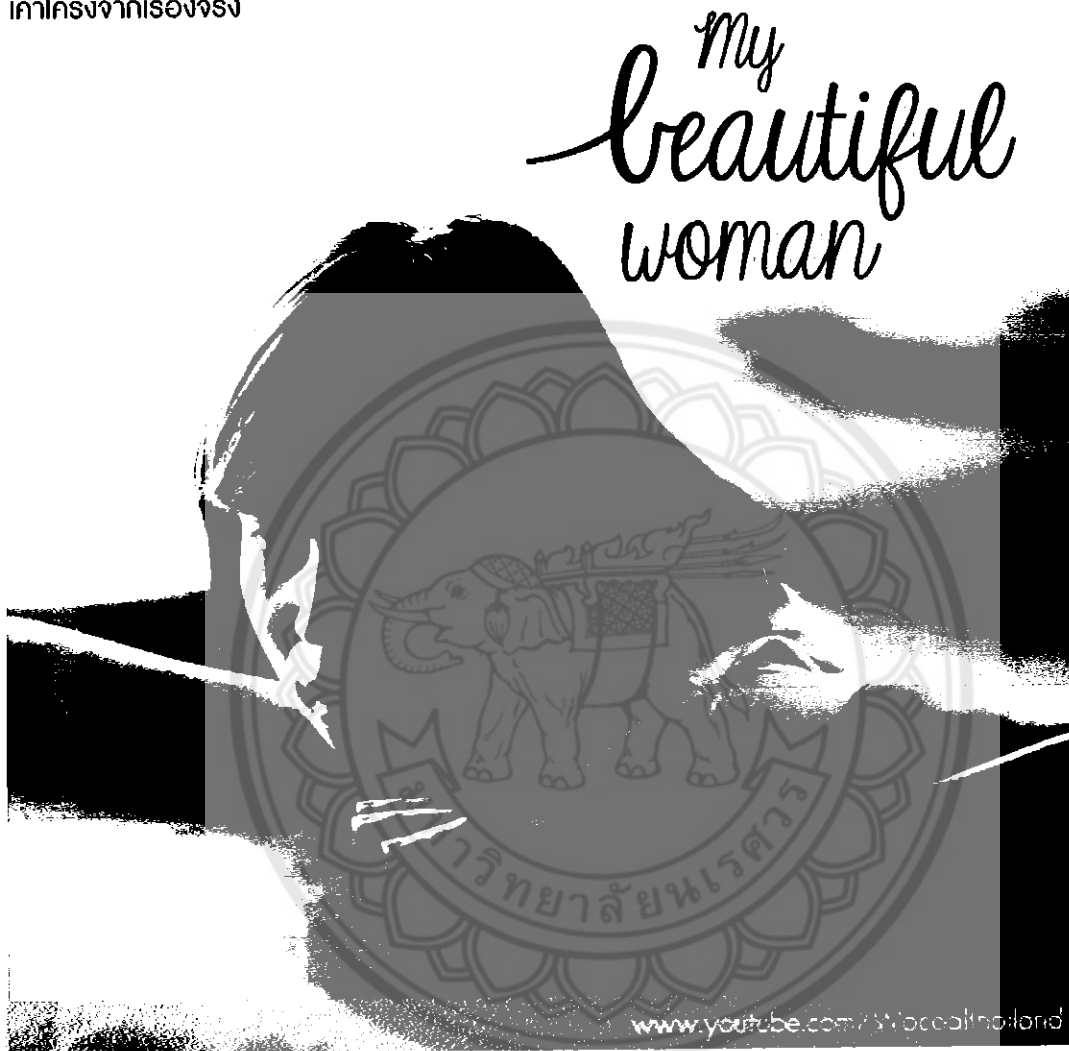
2.8.1 ภาพยนตร์สั้น My Beautiful Woman 3 เรื่องราว จากเค้าโครงเรื่องจริง ของผู้หญิง 3 คน

ภาพ 3 ตัวอย่างภาพยนตร์สั้น

2.8.1.1 จากกรณีศึกษา My Beautiful Woman : ความลับของเจน

เก้าอี้ทรงจากเรื่องจริง

ภาพ 4 ตัวอย่างภาพยนตร์สั้น

- การเล่าเรื่องจากอีกตัวละคร นำไปสู่สาเหตุที่ตัวละครหลักเป็นอยู่
- มุมกล้อง สถานที่ แสง ที่มีความน่าสนใจ น่าติดตาม

2.8.1.2 จากกรณีศึกษา My Beautiful Woman : ลูกน้องที่หายไป

ภาพ 5 ตัวอย่างภาพยนตร์สั้น

- การเล่าบรรยายพฤติกรรมของตัวละครในปัจจุบัน จากอีกตัวละคร ทำให้ น่าติดตาม และได้รู้ถึงพฤติกรรมตัวละครหลัก พร้อมกับ ตัวละครที่เล่า บรรยายถึง
- เสียงดนตรีประกอบ ช่วยดึงอารมณ์ให้คล้อยตาม

2.81.3 จากกรณีศึกษา My Beautiful Woman : ทางเลือกของแม่

ภาพ 6 ตัวอย่างภาพยนตร์สั้น

- การบรรยายจากอีกตัวละคร ตั้งแต่เริ่มจนจบ
- ภาพ แสง บรรยากาศ และเสียงดนตรี ช่วยดึงให้คล้อยตามได้
- เสียงบรรยายภาคโดยรอบ ให้ความรู้สึกที่เป็นจริง ไปพร้อมกับดนตรีประกอบ

บทที่ 3

การวิเคราะห์ข้อมูลและแนวความคิดในการออกแบบ

3.1 การวิเคราะห์ข้อมูลด้านการออกแบบ

ภาพ 7 แผนผังการวิเคราะห์ข้อมูลด้านการออกแบบ

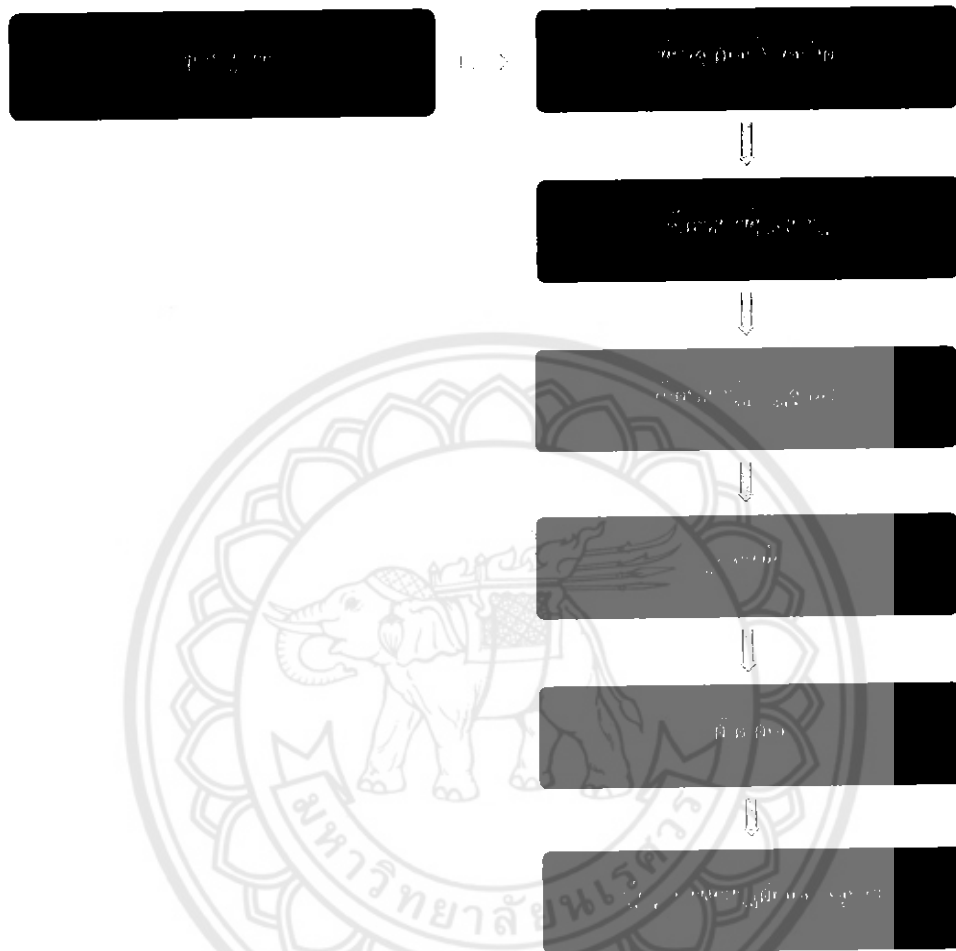
3.1.2 การวิเคราะห์ข้อมูลการถูกรู้อาหารของทางเพศ

ในปัจจุบันคดีอาชญากรรมเกี่ยวกับทางเพศ มีให้เห็นมากขึ้นทุกๆ วัน ซึ่งเกิดในสังคมที่ทัศนคติเรื่องเพศ เป็นเรื่องลับ อย่างสังคมไทยนั้น เกิดขึ้นเยอะมากๆ ซึ่งก่อให้เกิดผลกระทบต่างๆ ที่ตามมา นั้น มักจะเกิดขึ้นกับตัวผู้ถูกรู้อาหาร ไม่ว่าจะทางร่างกาย และภายในจิตใจ ทางร่างกายแพทย์ปัจจุบันก็รักษาให้ได้ แต่ภายในใจจิตนั้น มีแต่เพียงผู้ถูกรู้อาหารเท่านั้นที่รู้ดีที่สุด หากผู้ถูกรู้อาหารอยู่ในสภาพแวดล้อมที่พร้อมจะเข้าใจ ไม่มองว่าตัวผู้ถูกรู้อาหารเป็นตัวต้นเหตุของปัญหาที่เกิด ตัวผู้ถูกรู้อาหารสภาพจิตใจก็จะดีขึ้น ใช้ชีวิตได้ตามปกติ แต่หากเมื่อสภาพแวดล้อม สังคม ครอบครัว ไม่พร้อมจะเข้าใจ และยังไม่มองตัวผู้ถูกรู้อาหารเป็นตัวต้นเหตุของปัญหา ก็อาจจะก่อให้เกิดปัญหาของโรคต่างๆ ตามมาในตัวผู้ถูกรู้อาหาร ในภายภาคหน้า ยกตัวอย่าง เช่น โรคซึมเศร้า โรคเสพติดเช็ทส์ เป็นต้น

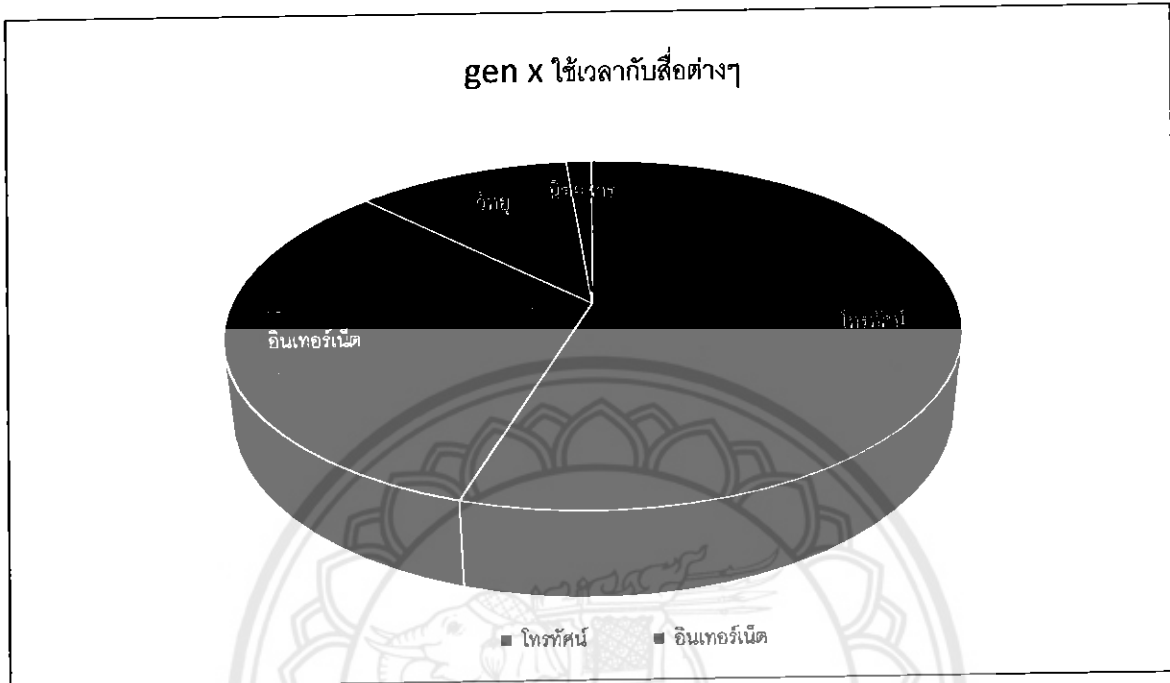
ภาพ 8 แผนผังการวิเคราะห์ข้อมูลการถูกรู้อาหารของทางเพศ

3.1.3 ทฤษฎีการออกแบบภาพยนตร์สั้น

ภาพ 9 แผนผังทฤษฎีการออกแบบภาพยนตร์สั้น

3.1.4 ข้อมูลพฤติกรรมกลุ่มเป้าหมายของงานวิจัย

ภาพ 10 แผนภูมิพฤติกรรมกลุ่มเป้าหมาย

3.2 กรณีศึกษา

My Beautiful Woman : ความลับของเจน

- ข้อดี : การลำดับเรื่องน่าติดตาม
- ข้อเสีย : เนื้อเรื่องอาจจะกระชับได้กว่านี้

My Beautiful Woman : ลูกน้องที่หายไป

- ข้อดี : สีของภาพและดนตรีประกอบมีความน่าสนใจ
- ข้อเสีย : เนื้อเรื่องอาจจะกระชับได้กว่านี้

My Beautiful Woman : ทางเลือกของแม่

- ข้อดี : เนื้อเรื่องมีความน่าสนใจ สีภาพมีความน่าสนใจ
- ข้อเสีย : เนื้อเรื่องอาจจะกระชับได้กว่านี้

ภาพ 11 กรณีศึกษา

3.3 สรุปแนวความคิดในการออกแบบ

แนวทางของภาพยนตร์สั้นเรื่อง เธอ นำเอาเรื่องจริงที่เกิดขึ้นอยู่ในปัจจุบันที่เป็นปัญหาทางสังคมอยู่ในตอนนี้มาแล้ว คือเรื่องของการทารุณกรรมทางเพศ จนส่งผลกระทบต่อให้เกิดโรคติดเช็กส์ ตัวภาพยนตร์จะเล่าในรูปแบบกึ่งดราม่า การเดินเรื่อง จะดำเนินเรื่องจากผลที่เกิดขึ้น คือการเสพติดเช็กส์ ไปสู่สาเหตุที่เกิดจากการถูกคุกคามทางเพศ จะเล่าถึงอาการและพฤติกรรมของตัวละครที่เป็นโรคติดเช็กส์ และเรื่องของครอบครัวของตัวละครที่มีอาการเสพติดเช็กส์ และสุดท้ายก็จะแสดงให้เห็นว่าตัวละครที่ติดเช็กส์นั้นโดนข่มขืนมา จึงทำให้ติดเช็กส์ ในส่วนของหนังจะเป็นแบบเสียงบรรยาย เล่าเรื่องไปเรื่อยๆ และบรรยากาศของภาพยนตร์สั้น จะเป็นในรูปแบบอารมณ์หม่นหมอง

บทที่ 4

การออกแบบและการสร้างสรรค์ผลงาน

4.1 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลการถูกทารุณกรรมทางเพศ สามารถนำมาทำการวิเคราะห์และทำการออกแบบภาพยนตร์สั้นและพัฒนาให้มีความเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายโดยมีขั้นตอนการปฏิบัติงานดังต่อไปนี้

4.1.1 Pre-Production

4.1.1.1 แนวความคิดในการออกแบบ

4.1.1.2 ขั้นตอนเขียนบท

4.1.1.3 ขั้นตอนจัดหานักแสดง

4.1.1.4 ขั้นตอนออกแบบ สตอรี่บอร์ด

4.1.2 Production

4.1.2.1 ขั้นตอนการถ่าย

4.1.2.2 ขั้นตอนการถ่ายโปสเตอร์

4.1.3 Post-Production

4.1.3.1 ขั้นตอนการตัดต่อ

4.1.3.2 ขั้นตอนการใส่ดนตรีประกอบ

4.1.3.3 ขั้นตอนการทำโปสเตอร์

4.1.3.4 งานเสร็จสมบูรณ์

ขั้นตอนที่ 4.1.1 Pre-production

4.1.1.1 แนวความคิดในการออกแบบ

หลังจากได้รวบรวมข้อมูลเรื่องการถูกทารุณกรรมทางเพศและอาการติดเช็กส์แล้ว ก็ได้ศึกษาเกี่ยวกับการออกแบบภาพยนตร์สั้น เพื่อให้ผู้ที่มีบุคลิกที่อายุในวัย 11-20 ปี เข้าใจมากยิ่งขึ้น

4.1.1.2 ขั้นตอนการเขียนบท

ผู้วิจัยได้แรงบันดาลใจในการเขียนบทจากข่าวที่เด็กผู้หญิงโดนทารุณกรรมทางเพศที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน และคิดต่อไปว่าหลังจากที่เด็กเหล่านั้นโดนทารุณกรรมทางเพศไปแล้วอะไรจะเกิดขึ้นบ้าง นั่นก็คือผลกระทบทางด้านร่างกายและผลกระทบทางด้านจิตใจ ซึ่งโรคเสพติดทางเพศ หรือ ติดเช็กส์ ก็เป็นผลกระทบหนึ่งที่เกิดจากการทารุณกรรมทางเพศเช่นกัน

บทภาพยนตร์

" สวัสดิ์ค่ะ หนูชื่อฟ้า อายุ 20 ปี ตอนนี้เรียนมหาลัย อยู่ปี 2 ละ ชีวิตตอนอยู่มหาลัยก็ดีค่ะ มีเพื่อนอยู่ข้างๆตลอด ที่พักก็จะเป็นหอพักแถวๆมอนี้แหละค่ะ เพราะหนูไม่อยากจะกลับบ้านเท่าไร

ส่วนเรื่องค่าเทอม ค่าใช้จ่ายส่วนตัวหนู พ่อเลี้ยงก็จะเป็นคนจัดการให้หมดเลยค่ะ ต้องบอกก่อนนะคะว่าที่หนูได้มาอยู่กับพ่อเลี้ยงก็เพราะ พ่อแท้ๆของหนูได้แยกทางกับแม่ แล้วพ่อก็มาแต่งงานใหม่กับแม่เลี้ยงตั้งแต่หนูเด็กๆ พอตอนช่วงหนูอยู่มัธยมปลายพ่อหนูได้เสียชีวิตจากการประสบอุบัติเหตุทางรถยนต์ หนูเลยต้องอยู่กับแม่เลี้ยง พ่อหนูเสียชีวิตได้ไม่นานแม่เลี้ยงก็มีสามีใหม่เป็นพ่อเลี้ยงของหนูนี้แหละค่ะ ไม่ต้องถามหาญาติพี่น้องคนไหนของหนูนะคะเพราะหนูยังเด็กมากจำใครไม่ได้เลยตอนที่พ่อกับแม่มาอยู่กับแม่เลี้ยง

ชีวิตหนูตอนนั้นแย่มากค่ะ โดนด่า โดนกดขี่ ทุกอย่างจากแม่เลี้ยงและพ่อเลี้ยง หาเรื่องหนูได้ทุกอย่าง บางครั้งถึงขั้นทำร้ายร่างกายหนู แต่เขาก็ให้เงินหนูใช้นะถึงจะไม่เยอะแต่ก็พออยู่ได้ ทำให้หนูมีจ่ายค่าเทอม จนหนูอยู่มอหก หนูคิดว่าหนูคงไม่ได้เรียนต่อแล้ว เพราะดูจากสถานการณ์คงไม่มีใครอยากส่งหนูเรียนแน่ๆ

แต่ผิดคาดค่ะ พ่อเลี้ยงอาสาที่จะส่งหนูเรียนต่อ โดยก็มีเสียงคัดค้านจากแม่เลี้ยง แต่หนูก็ไม่สนใจค่ะ หนูอยากเรียน อยากออกไปจากบ้านหลังนี้สักที ที่พ่อเลี้ยงยอมส่งหนูเรียนก็คงเพราะพักหลังๆมานี้หนูเริ่มจะทำดีกับเขามั้งค่ะ เขาถึงยอม นี่ก็คราวๆนะคะที่หนูเล่ามา

นิสัยของหนูนะคะ ก็จะเป็นคนร่าเริงแต่แอบแรงค่ะ ปากร้าย เก็บกดเล็กๆด้วยค่ะ ฮ่าๆ เวลามีปัญหาอะไรก็จะไม่ค่อยพูดกับใคร เก็บไว้คนเดียว คิดคนเดียว แก้ปัญหาเองคนเดียว เวลาไปไหนมาไหนหนูจะชอบไปคนเดียวค่ะ ว่างไปกินข้าวหรือออกไปชานอก จะเจอเพื่อนก็แค่เวลาที่มาเรียนเท่านั้นค่ะ นานๆจะไปไหนกับเพื่อนที

และนิสัยอีกอย่างของหนูคือ ชอบโซว้ ไม่ว่าจะอยู่ที่มหาลัย โรงอาหาร หรือแม้แต่ข้างนอก ถ้ามีโอกาสหนูก็ทำค่ะ หนูรู้สึกตัวเองมาลึกลับๆค่ะว่าหนูมีนิสัยที่ชอบโซว้ หนูคิดว่ามันถือเป็นเรื่อง

ของความชอบส่วนตัวค่ะ ถ้าใครชอบก็ถือว่าเรื่องที่หนูทำมันไม่ผิด ถ้าไม่ชอบเขาก็จะมองว่ามันผิด แต่หนูก็ไม่แคร์ค่ะ เพราะหนูถือว่าเป็นเรื่องปกติ

ส่วนเรื่องแฟนหนูยังไม่มีค่ะ หนูรู้สึกว่ถ้าหนูมีแล้วจะทำอะไรอย่างนี้ไม่ได้ หนูก็เลยยังไม่ดีคิดว่า เวลาส่วนใหญ่จะอยู่ห้องค่ะ หาความสุขให้ตัวเอง โดยดูหนังไปและช่วยตัวเองค่ะ เล่นแคมฟรอกบ้าง เวลาหนูอยากมีเซ็กส์หนูก็จะคุยกับคนที่รู้จักกันทางโลกออนไลน์แล้วนัดมาเจอกันบ้าง หรือจะออกไปเที่ยวตามร้านเหล้าแล้วพากลับห้องบ้าง หนูจะหาเอาที่อยู่ใกล้ๆกันกับหนูค่ะ เพราะจะได้ไม่ต้องเสียค่าเดินทาง เสร็จเรียบร้อยก็แยกย้ายกันกลับ

ตอนแรกๆหนูก็ไม่ได้ทำบ่อยนะคะ อย่างชอบโชว์ ช่วยตัวเอง หรือมีเซ็กส์ มาพักหลังๆ รู้สึกตัวเองว่าทำบ่อยมากขึ้นค่ะ แต่ก็หยุดที่จะทำไม่ได้ ห้ามตัวเองไม่ได้สักทีก็เลยปล่อยเลยตามเลย

มาถึงตรงนี้แล้วทุกคนอาจจะสงสัยว่าทำไมหนูถึงมีรสนิยมในเรื่องของเซ็กส์เป็นแบบนี้ จำตอนที่หนูบอกว่าพ่อเลี้ยงหนูจะส่งหนูเรียนมหาลัยได้มั้ยคะพักหลังๆหนูทำดีกับเขา เขาเลยส่งหนูเรียน แล้วก่อนนั้นละเป็นมันยังไง

ตอนนั้นหนูอยู่มอสีกำลังจะขึ้นมอห้า พ่อเลี้ยงได้เข้ามาชมขืนหนูถึงในห้อง หนูพยายามขัดขืนแล้วแต่ก็สู้เขาไม่ได้ จนเขาทำสำเร็จและได้ให้เงินหนู ก่อนเขาจะออกไปยังขู่หนูไว้ว่าห้ามบอกแม่เลี้ยงไม่งั้นเขาจะเอาหนูไปฆ่าทิ้งซะ ถ้าเป็นเด็กดีจะมีค่าขนมให้อยากได้อะไรก็จะให้ หนูก็เลยไม่ปรีปากบอกกับใครเพราะกลัวว่าจะโดนฆ่า

หลังจากนั้นมามันก็เกิดขึ้นอีกจนได้ หนูก็ยังขัดขืนอยู่เช่นเคย แต่ก็สู้เขาไม่ไหว ทุกครั้งที่เขาชมขืนหนูเสร็จเขาก็จะให้เงินหนูไว้ใช้และขู่หนูเช่นเดิม เรื่องราวเป็นอย่างนี้ต่อไปซ้ำๆ มีบางครั้งที่หนูก็อ่อนเขาบ้างแต่ทำเหมือนขัดขืน เพื่อที่หนูจะได้เงินใช้ จนกระทั่งหนูจะเข้ามหาลัย หนูก็เลยคิดว่า หนูต้องทำตัวดีๆกับเขาโดยการยอมเขาแต่โดยดี ไม่ขัดขืนเขาและขอให้เขาส่งหนูเรียนต่อมหาลัย พอหนูเข้ามหาลัยก็มีบ้างบางครั้งที่เขามาหาหนูที่หอ

เรื่องที่เกิดขึ้นกับหนูในช่วงนั้นตอนแรกๆหนูก็รู้สึกแย่นะ ไม่รู้จะหันหน้าไปปรึกษาใครดี มันเลยทำให้หนูหาทางออกได้ในวิธีอย่างนี้ มันทำให้หนูคิดว่าถ้าการมีเซ็กส์แล้วได้เงินมันก็เป็นเรื่องที่ไม่ได้ผิดอะไร ก็เช่นเดียวกับการชอบโชว์ และมีเซ็กส์แบบ one night stand "

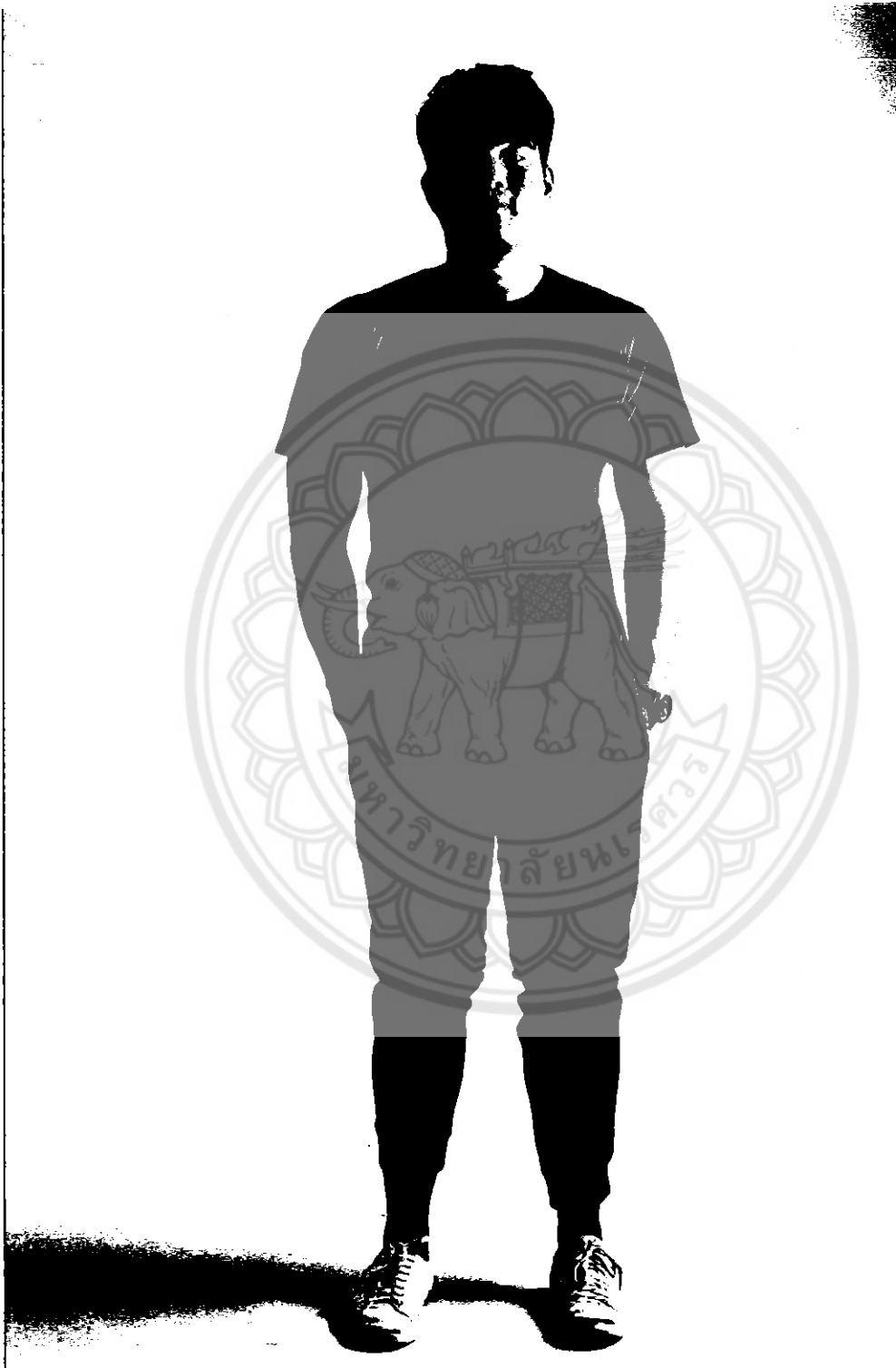
4.1.1.3 ขั้นตอนการจัดหานักแสดง

ฟ้า รับบทโดย นางสาวกิตติธรา เหน่งแดง

ภาพ 12 นักแสดง

พ่อเลี้ยง รับบทโดย นายนิติพล อินทุภุติ

ภาพ 13 นักแสดง

4.1.1.4 ขั้นตอนออกแบบ สตอรี่บอร์ด

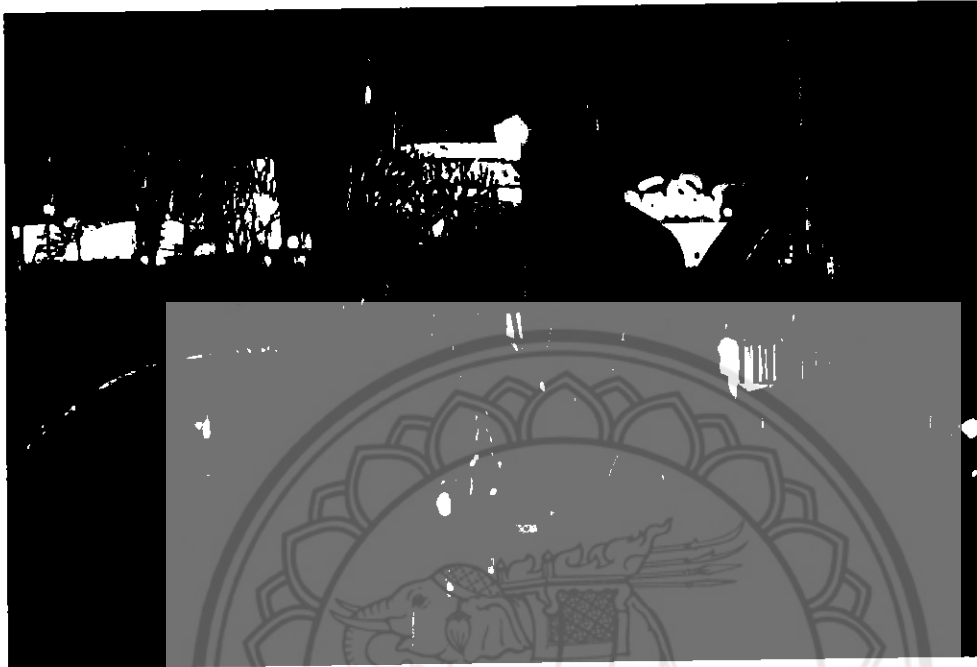

ภาพ 14 สตอรี่บอร์ด

ขั้นตอนที่ 4.1.2 Production

4.1.2.1 ขั้นตอนการถ่ายทำ

ภาพ 15 ขั้นตอนการถ่ายทำ

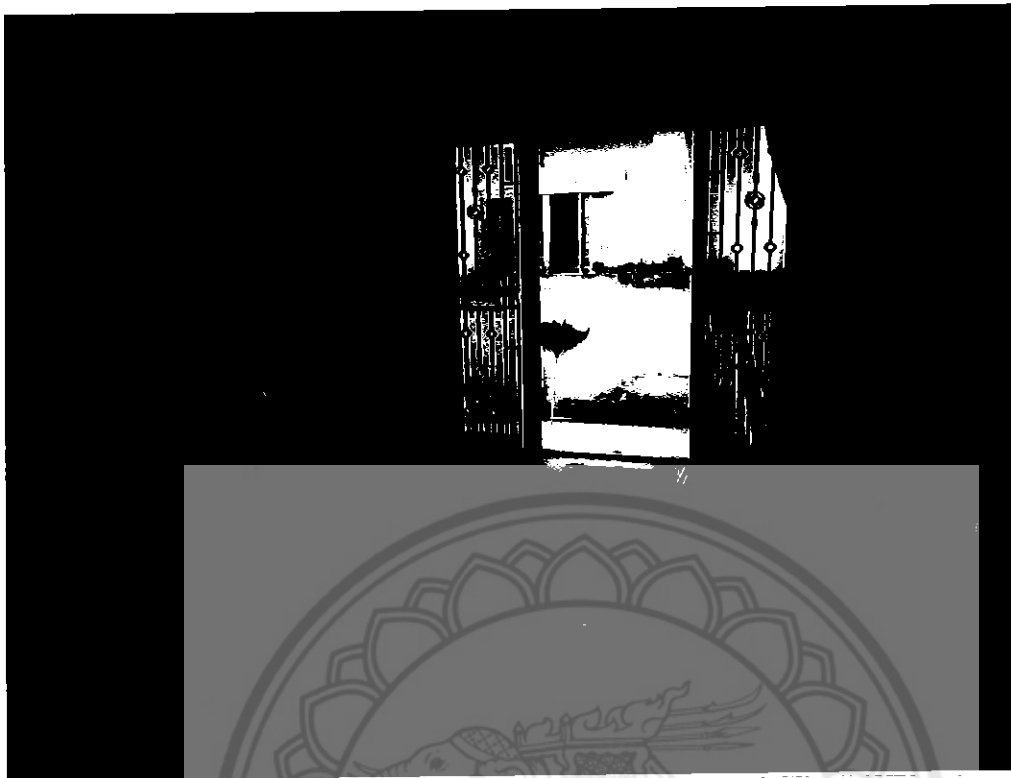
ภาพ 16 ขั้นตอนการถ่ายทำ

ภาพ 17 ขั้นตอนการถ่ายทำ

ภาพ 18 ขั้นตอนการถ่ายทำ

ภาพ 19 ขั้นตอนการถ่ายทำ

ภาพ 20 ขั้นตอนการถ่ายทำ

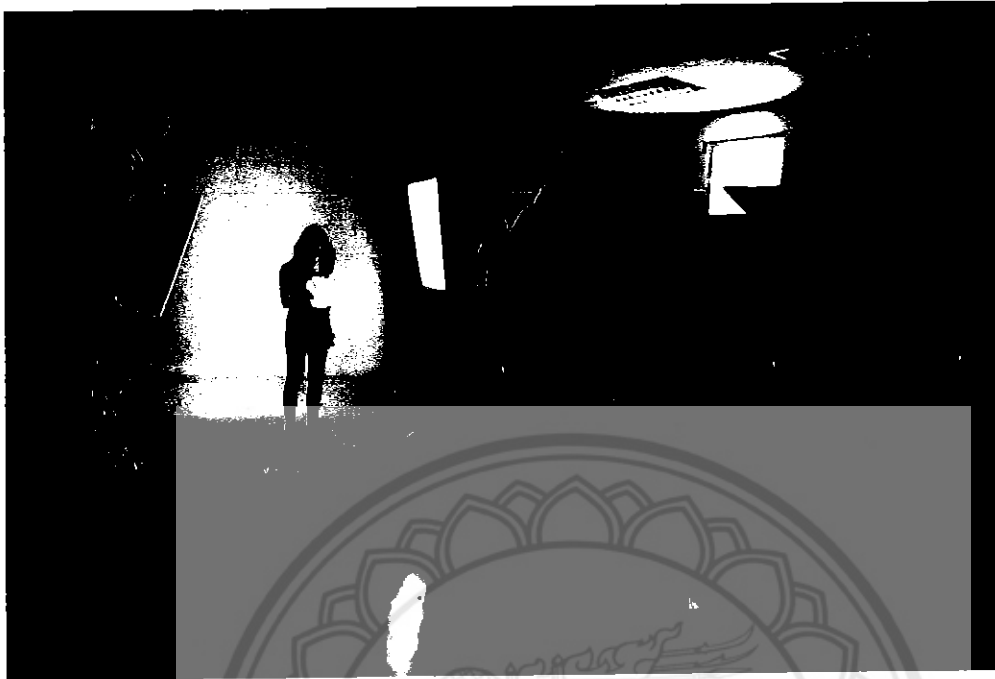
4.1.2.2 ขั้นตอนการถ่ายโปสเตอร์

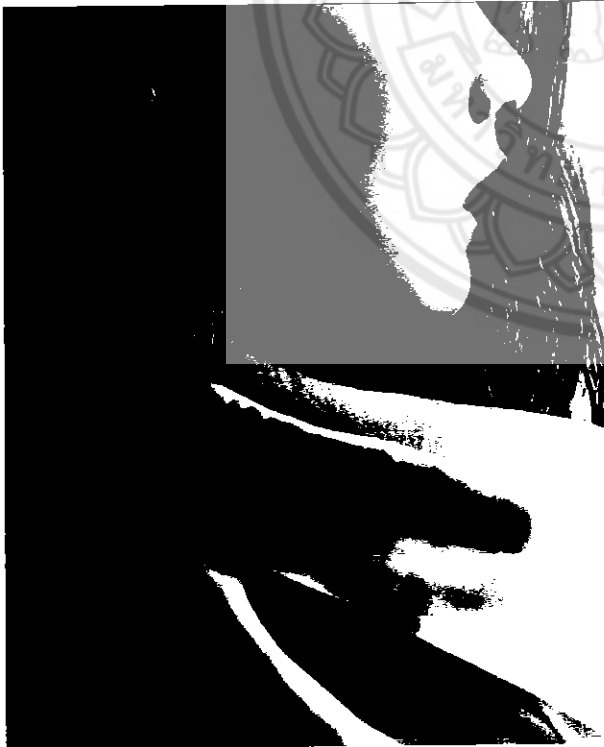
ภาพ 21 ขั้นตอนการถ่ายโปสเตอร์

ภาพ 23 ขั้นตอนการถ่ายโปสเตอร์

ภาพ 22 ขั้นตอนการถ่ายโปสเตอร์

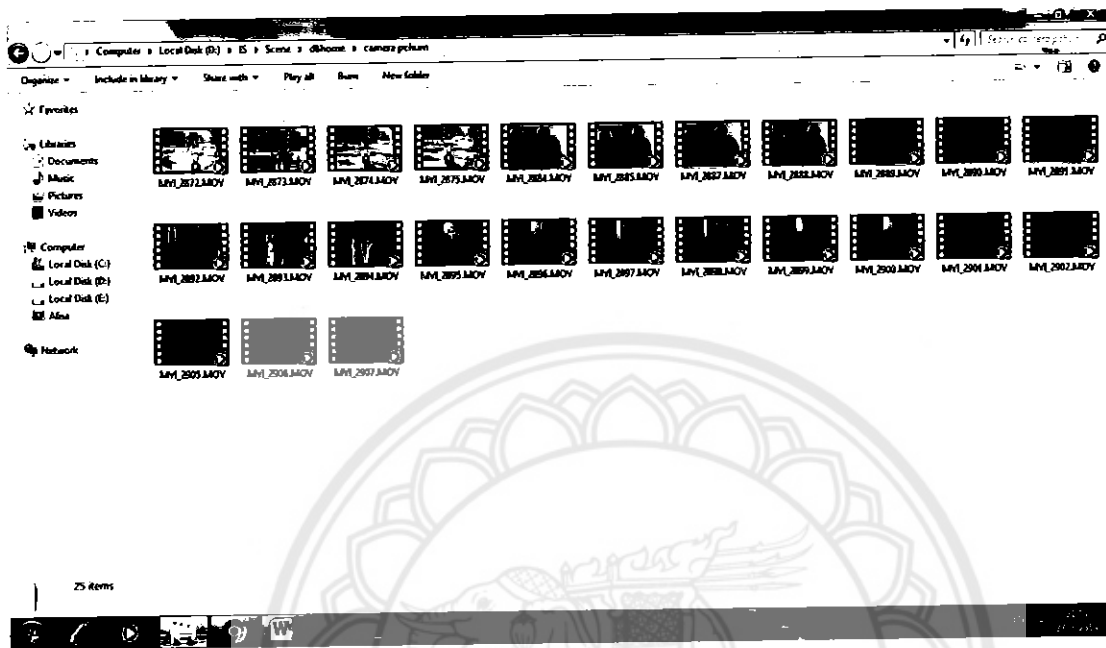
ภาพ 24 ขั้นตอนการถ่ายโปสเตอร์

ภาพ 25 ขั้นตอนการถ่ายโปสเตอร์

ขั้นตอนที่ 4.1.3 Post-Production

4.1.3.1 ขั้นตอนการตัดต่อ

ภาพ 26 ฟุตเทจในแต่ละฉาก

ขั้นตอนจัดเรียงฟุตเทจและตัดต่อวิดีโอในโปรแกรม Adobe Premier Pro

ภาพ 27 ขั้นตอนการตัดต่อ

ขั้นตอนการปรับแต่งสีวิดีโอโปรแกรม Adobe Premier Pro

ภาพ 28 ขั้นตอนการปรับแต่งสี

4.1.3.2 ขั้นตอนการใส่ดนตรีประกอบ

ขั้นตอนการใส่ดนตรีประกอบในโปรแกรม Adobe Premier Pro

ภาพ 29 ขั้นตอนการใส่ดนตรีประกอบ

4.1.3.3 ขั้นตอนการทำโปสเตอร์ ภาพที่ใช้ในการทำโปสเตอร์

ภาพ 30 โปสเตอร์

ภาพ 31 โปสเตอร์

4.1.3.4 งานเสร็จสมบูรณ์ ภาพยนตร์สั้น

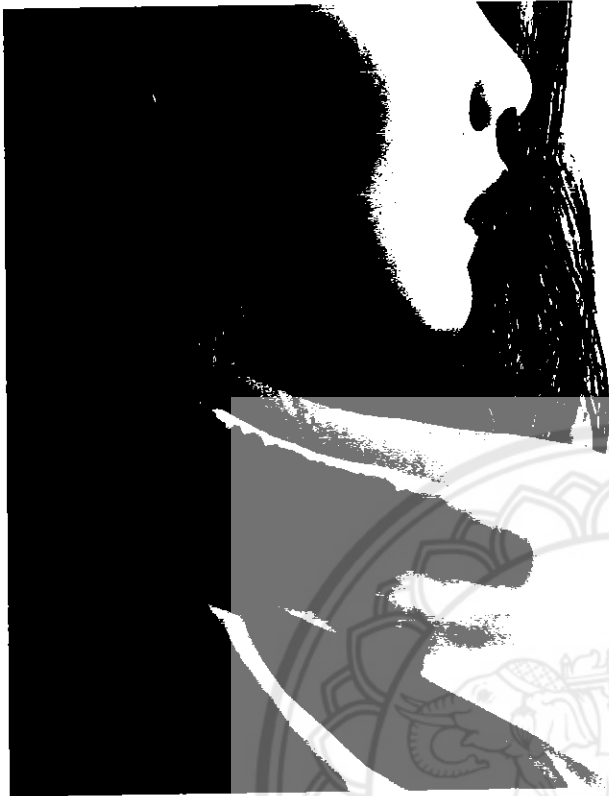

ภาพ 32 งานเสร็จสมบูรณ์

โปสเตอร์

ภาพ 33 โปสเตอร์สมบูรณ์

ภาพยนตร์สั้นเกี่ยวกับ
การถูกทารุณกรรมทางเพศ

อะไรที่ทำให้ “เธอ” เป็น
“**เธอ**”
JUVENILE

นำแสดง

กิตติธรา เหน่งแดง
KITTHITHARA NENGDAENG

ภาพยนตร์โดย

อลิษา พาคำป็อง
ALISA PHAKHAMPONG

ภาพ 34 ไปสเตอร์สมบูรณ์

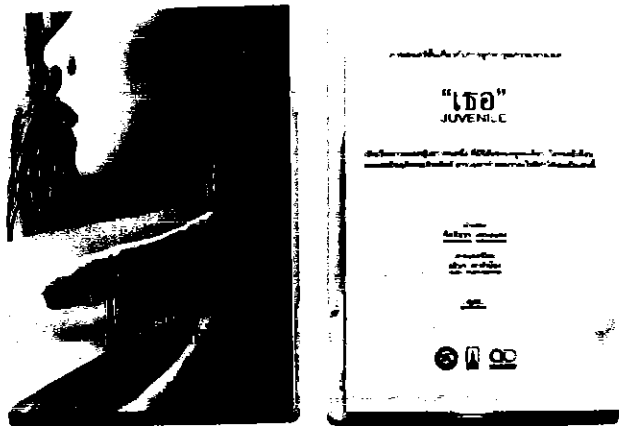
กล่องดิวตี้และแผ่นดิวตี้

ภาพ 35 ปกกล่องดิวตี้

ภาพ 36 แผ่นดิวตี้

ภาพ 37 กล่องและแผ่นดีวีดี

ภาพ 38 กล่องดีวีดี

จัดแสดงงาน Art Thesis Exhibition "Teh Sart Thesis Exhibition" ที่ Central plaza
จังหวัด พิษณุโลก วันที่ 12-15 พฤษภาคม 2559

ภาพ 39 ถ่ายภาพร่วมกับบูธจัดแสดง

ภาพ 40 บูธที่จัดแสดง

ภาพ 41 บูธที่จัดแสดง

ภาพ 42 บูธที่จัดแสดง

ภาพ 43 ผู้ชมผลงาน

ภาพ 44 ผู้ชมผลงาน

บทที่ 5

บทสรุป

การวิจัยการออกแบบภาพยนตร์สั้นเกี่ยวกับการถูกทารุณกรรมทางเพศ เรื่อง เธอ ผู้วิจัยสามารถสรุปและข้อเสนอแนะปัญหาและแนวทางแก้ปัญหาเกี่ยวกับผลงานออกแบบดังต่อไปนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

วิจัยการออกแบบภาพยนตร์สั้นเกี่ยวกับการถูกทารุณกรรมทางเพศ เรื่อง เธอ จัดทำขึ้นมาเพื่อผู้ชมที่มีบุตรหลานที่อยู่ในวัย 11-20 ปี และผู้ชมที่สนใจ ให้ทราบถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นจากถูกทารุณกรรมทางเพศว่าไม่เพียงแต่ผลกระทบที่เกิดขึ้นทางร่างกายแล้วยังมีผลกระทบที่เกิดขึ้นกับจิตใจอีกด้วย งานวิจัยชิ้นนี้สามารถนำไปเผยแพร่เพื่อเป็นความรู้ในเชิงวิชาการได้ แต่ตัวผู้วิจัยเองยังได้พัฒนาฝีมือในการทำภาพยนตร์สั้นในครั้งนี้อีกด้วย

5.2 อภิปรายผล

ในวิจัยการออกแบบภาพยนตร์สั้นเกี่ยวกับการถูกทารุณกรรมทางเพศ เรื่อง เธอ นั้นเป็นการเล่าเรื่องโดยใช้เสียงบรรยายเล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นของตัวละครทั้งหมด ซึ่งจะมีเพียงแค่ฉากที่พอเลี้ยงได้เข้าไปชมขึ้นฟ้าที่ห้องน้ำเท่านั้นที่มีเสียงของนักแสดงเพื่อเพิ่มการเร้าอารมณ์ให้กับหนังมากยิ่งขึ้น และในเรื่องยังให้ความรู้เกี่ยวกับอาการของโรคเสพติดทางเพศอีกด้วย ในการทำงานนั้นจะใช้โปรแกรม Adobe Premier Pro ในการตัดต่อ ปรับสี และใส่เสียงประกอบทั้งหมด ทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจต่อโปรแกรมมากขึ้นอีกด้วย

5.3 ข้อเสนอแนะ

- ในส่วนของ การเล่าเรื่องนั้น ควรมีการวางแผนและมีการคิดบทที่ดี จึงจะทำหนังนั้นเกิดความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น
- เรื่องของโทนสีภาพก็สำคัญเช่นกัน ต้องทำให้มีสีไปในทิศทางเดียวกันเพื่อความต่อเนื่องของหนัง
- ในการทำงานในขั้นตอนต่างๆควรจัดสรรเวลาให้ดี และควรเผื่อเวลาในการแก้ไขงานหรือปัญหาที่จะเกิดขึ้นระหว่างการทำงาน

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยนเรศวร

บรรณานุกรม

อดิศักดิ์ ผลิตผลการพิมพ์. เรื่องเด่น- ประเด็นในเวชศาสตร์ฉุกเฉิน. พิมพ์ครั้งที่1.กรุงเทพฯ:NP
Press Limited Partnership,2552

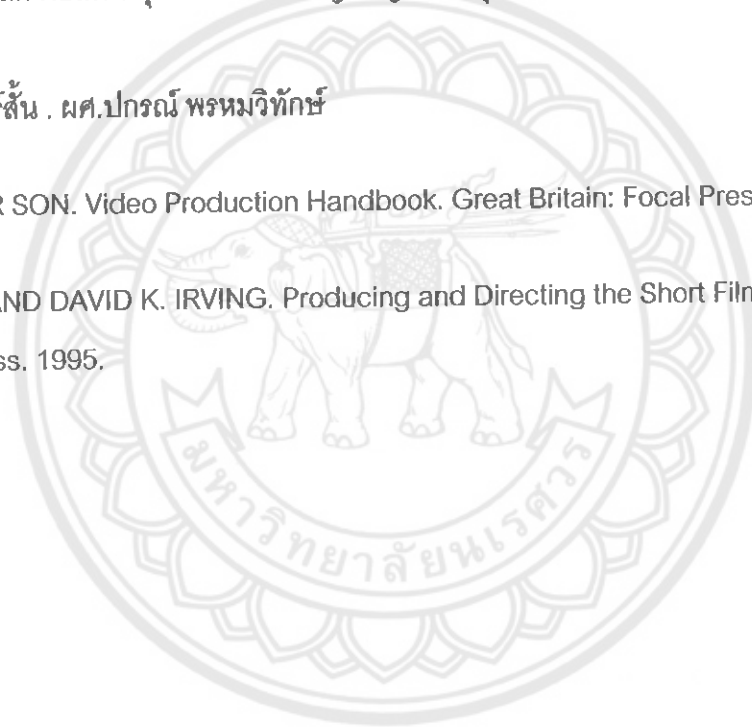
ภาวิณี ช่อนนาค.สถาบันสุขภาพจิตเด็กและวัยรุ่นกรมสุขภาพจิต,2546 จาก
[ecurriculum.mv.ac.th/.../article_detail.asp- number=366.htm](http://ecurriculum.mv.ac.th/.../article_detail.asp-number=366.htm)

หนังสือพิมพ์คมชัดลึก คอลัมน์ สุกรกับเข็กล . พญ. ชัญวลี ศรีสุโข

การผลิตภาพยนตร์สั้น . ผศ.ปกรณ์ พรหมวิทักษ์

GERALD MILLER SON. Video Production Handbook. Great Britain: Focal Press. 1992.

PETER W. REA AND DAVID K. IRVING. Producing and Directing the Short Film and
Video. Focal Press. 1995.

ภาคผนวก

ภาพ 45 เบื้องหลังการถ่ายทำ

ภาพ 46 เบื้องหลังการถ่ายทำ

ภาพ 47 เบื้องหลังการถ่ายทำ

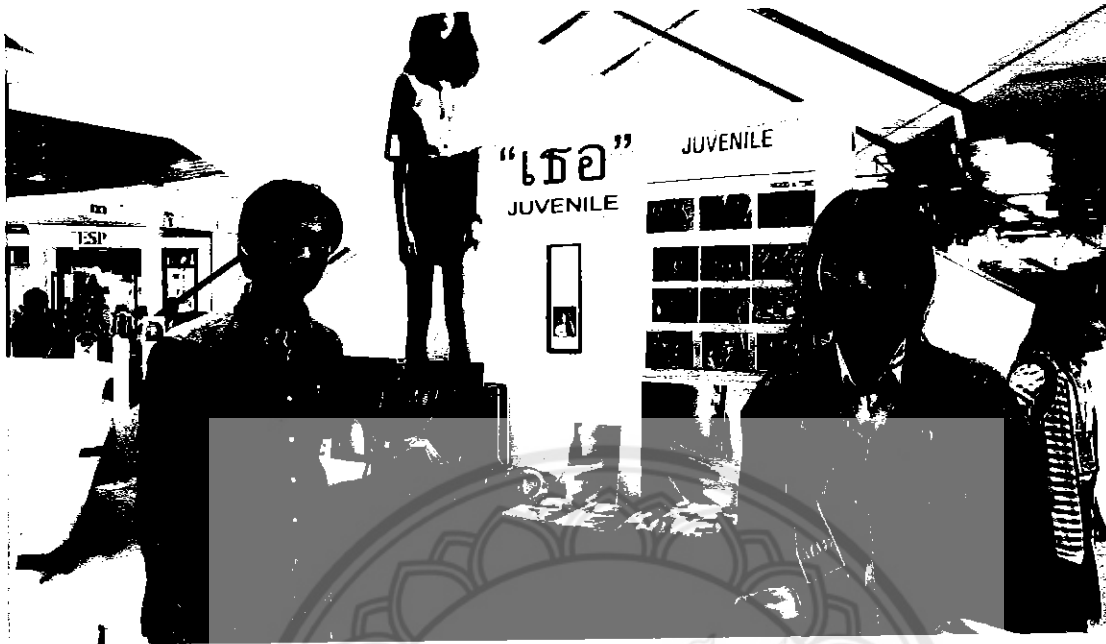
ภาพ 48 เบื้องหลังการถ่ายโปสเตอร์

ภาพ 49 เนื้อหลังการถ่ายโปสเตอร์

ภาพ 50 เบื้องหลังการถ่ายโปสเตอร์

ภาพ 51 ถ่ายภาพร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษา

ภาพ 52 ถ่ายภาพกับอาจารย์ที่ปรึกษา

ภาพ 53 ถ่ายภาพร่วมกับนักแสดงนำ

ภาพ 54 ถ่ายภาพร่วมกับนักแสดงสบทบ

ภาพ 55 ผู้ชมผลงาน

ภาพ 56 ถ่ายภาพกับผู้ชมผลงาน

ภาพ 57 ถ่ายภาพร่วมกับอาจารย์

